

DRAGATUŠEČ

ŠOLSKO GLASILO
OŠ KOMANDANTA STANETA DRAGATUŠ
ŠOLSKO LETO 2015/2016

KAZALO

UVODNIK	2
ŽIVLJENJE NA ŠOLI.....	3
ŽIVLJENJE V VRTCU	23
LIČKANJE	23
DEJAVNOSTI SKUPINE RAKETE (4–6 LET) V ŠOLSKEM LETU 2015/2016	25
LITERARNE STRANI	28
INTERVJUJI.....	46
INTERVJU Z UČITELJICO JULIJANO TURNŠEK HEIJ.....	46
INTERVJU Z UČITELJICO NADO KLOBUČAR.....	48
INTERVJU Z UČITELJICO IVANKO ŠUŠTARIČ	49
INTERVJU Z UČENKO EVO KUMP.....	51
INTERVJU Z UČENKO NINO ROGINA	52
INTERVJU Z UČENCEM KEVINOM POŽEKOM	53
INTERVJU Z UČENCI 9. RAZREDA	55
TEKMOVANJA IN DOSEŽKI	60
RAZVEDRILO.....	64
VICI	64
USODNO VINO.....	65
HOROSKOP.....	66
REBUSA	68
UGANKE	69
KRIŽANKA	70
POBARVANKI	71

UVODNIK

Spoštovani bralci,

pred vami je nova številka šolskega glasila Dragatušec, v katerem so zbrani utrinki iz življenja in dela Osnovne šole Komandanta Staneta Dragatuš v šolskem letu 2015/2016, ki ga uspešno zaključujemo. Skozi leto so se zvrstili mnogi dogodki, pri katerih ste sodelovali otroci in učenci skupaj z vzgojiteljicami in učitelji. Trudili ste se, da bi bila naša šola uspešna in v ponos okolju, v katerem živimo. Zahvaljujem se vam za vloženi trud in vas vabim k sodelovanju tudi v naslednjem šolskem letu.

Dragi otroci, učenke in učenci, bliža se čas počitnic, čas sproščenega in brezbržnega uživanja. Odložite skrbi, sprostite se in si naberite novih moči, da se v jeseni željni znanja ponovno srečamo. S sodelavci vam želim lepe, prijetne in brezskrbne počitnice.

Stanislav Dražumerič, ravnatelj

Pozdravljeni!

Šolsko leto je naokoli in s tem tudi čas, da v roke vzamete letošnje šolsko glasilo Dragatušec 2015/2016, za katerega smo se novinarji še posebej pridno trudili in pisali članke, da vam ga bo v užitek prebirati.

V glasilu je povzeto celotno šolsko leto, tako iz šole kot vrtca, preberete lahko tudi ogromno intervjujev, literarne izdelke naših nadarjenih učencev, za konec pa si lahko ogledate še, kaj so letos dosegli naši vrhunski učenci ter si krajšate čas z ugankami, rebusoma, križanko, pobarvankama ...

Najbolje, da kar začnete pridno brati, pa boste videli, kaj vse skriva letošnja številka glasila! Prijetno branje vam želi uredništvo z novinarji.

Kevin Požek, urednik

ŽIVLJENJE NA ŠOLI

Predstava na prvi šolski dan

Prvi šolski dan, 1. 9. 2015, smo učencem od 1. do 5. razreda polepšali dan s predstavo. Na šolo so prišli člani Društva za boljši svet. Učencem so se predstavili z igrico V KNJIŽNICI. Spoznali so levo, ki se je v knjižnici srečal s knjižničarko. Ta mu je predstavila knjižnico, ga seznanila s knjižničnimi pravili in ga naučila, kako

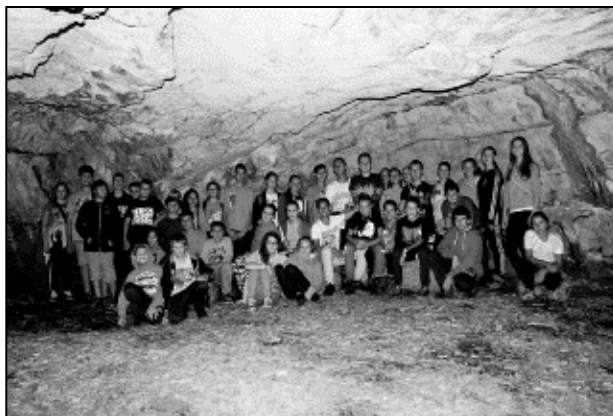
ravnati s knjigami in kako se le-te izposojajo. Vmes je bilo polno smešnih vložkov, tako da so se učenci nasmejali in zelo uživali.

Srečko Dražumerič, učitelj

Športna dneva – pohod po kraški učni poti in pohod po Župančičevi poti

V četrtek, 10. 9. 2015, smo se učenci od 6. do 9. razreda ob pol osmih zbrali pred šolo, od koder nas je avtobus odpeljal do pokopališča v Semiču.

Po prihodu smo šli do kraške vodne jame Lebica, ki je bila v preteklosti glavni vir pitne vode za Semič in njegovo okolico. Naslednji znamenitosti poti sta bila vrtača Vodenica in izvir, ki je bil na dnu vrtače. Po ogledu vrtače in izvira smo odšli na Vinji Vrh, kjer smo si ogledali baročno cerkev Svete trojice, ki je krita s škodlami. Nato smo se spustili do izvira Krupe, ob katerem smo imeli malico. Od izvira smo se podali do kraške jame Judovska hiša na levem bregu Krupe ter imeli postanek, med katerim smo jo temeljito raziskali. Nato pa smo utrujeni odšli čez Stransko vas, kjer nas je v bližini gasilskega doma čakal avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v šolo.

Pohod mi je bil všeč, ker smo lahko občudovali naravo, ki se je odlično uskladila z vremenom.

Tilen Hudelja, 7. r.

V četrtek, 10. 9. 2015, smo se učenci razredne stopnje zbrali pred šolo. Imeli smo športni dan – pohod po Župančičevi učni poti. Avtobus nas je odpeljal do Vinice. Od tam smo začeli hoditi. Med pohodom smo opazovali naravo. Prvi postanek smo imeli na Perudini pri ribniku. Na tabli smo si prebrali o živalih, ki živijo v ribniku. Tam smo imeli tudi malico. Pot smo nadaljevali proti Hrastu in Belčjemu Vrhu.

Med potjo smo se pogovarjali, šalili ... Naslednji postanek nas je čakal na Belčjem Vrhu. Pojedli smo preostanek malice in si odpočili. Pot nas je nato vodila do Pustega Gradca in naprej do Dragatuša.

Ta športni dan nam bo ostal v zelo lepem spominu.

Leon Pavlinič, 5. r.

Ex tempore

V petek, 25. 9. 2015, smo se likovniki zbrali na 34. SLIKARSKEM EX TEMPORU MLADIH LIKOVNIKOV BELE KRAJINE. Letošnja tema je izhajala iz Župančičeve pesmi, naslovili pa so jo Njih sonce svetle mavrice razpenja. Bil je deževen dan, a so mladi likovniki vseh belokranjskih ter dveh novomeških šol kljub slabemu vremenu upodobili mavrično svetlobo in svetlo sonce starega mestnega jedra Črnomelj. V svojih slikah so ustvarili sončen dan, kakršnega so videli in čutili v svojih srcih. In ravno njihove barve, linije, ploskve in poteze govorijo, kako učenci likovniki začutijo in kako vidijo svet okoli sebe.

Nastala likovna dela smo otvorili v četrtek, 8. 10. 2015, v Srednji šoli Črnomelj. Na svečani otvoritvi so nadobudni dijaki pripravili umetniško zanimiv program, med katerim so bili tudi znani citati o umetnosti. Razstava je bila še meseca oktobra na ogled v Srednji šoli Črnomelj, v naslednjih mesecih pa se je selila na vse sodelujoče šole.

Našo šolo sta na Ex tempore zastopali Alja Deržaj iz 6. razreda in Daša Bahor iz 8. razreda. V delih sta uporabili znanje o likovni umetnosti ter se izrazili v barvnih kontrastih, barvnih in svetlostnih odtenkih ter v tonskem slikanju.

Jasmina Strugar, mentorica

Še nekaj citatov o umetnosti:

»Vsi otroci so umetniki. Problem je, kako ostati umetnik, ko enkrat odrasteš.« (Pablo Picasso)

»Štiri leta sem porabil, da sem se naučil slikati kot Raphael, in vse življenje, da sem se naučil slikati kot otrok.« (Pablo Picasso)

»Umetnost ne reproducira tega, kar vidimo. Naredi, da vidimo.« (Paul Klee)

»Izzvati v sebi že nekoč doživljeno čustvo in nato s kretnjami, linijami, barvami, podobami, izraženimi z besedami, predati to čustvo tako, da tudi drugi doživijo isto čustvo, to je stvar umetnosti.« (Lev Nikolajevič Tolstoj)

»Predmete rišem tako, kot o njih razmišljam, ne, kot jih vidim.« (Pablo Picasso)

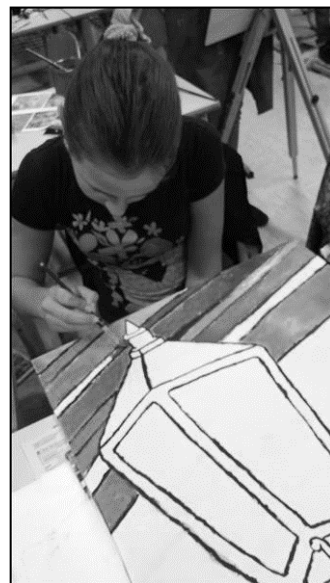
»Umetnost je laž, ki nas prisili da spoznamo resnico.« (Pablo Picasso)

»Abstraktne umetnosti ni. Vedno moraš pričeti z nečim oprijemljivim. Potem lahko odstraniš vse sledi realnosti.« (Pablo Picasso)

»Če bi bil svet jasen, bi ne bilo umetnosti.« (Albert Camus)

»Ljudje razglablajo o moji umetnosti in se pretvarjajo, da jo razumejo, kot da bi jo morali razumeti; ko je popolnoma enostavno, da jo je le treba ljubiti.« (Claude Monet)

Ob 8. uri zjutraj smo se s kombijem odpeljali v črnomaljsko gimnazijo. Tam so nas pozdravili s kratkim nastopom. Potem smo šli z učiteljico Jasmino Strugar v stari del Črnomlja in tam fotografirali stare stavbe. Nato smo slike s fotografij prerisali na list papirja tako, da je bilo videti bolj živo. S tega papirja smo pa na veliko leseno podlago, najprej s svinčniki, nato z akrilnimi barvami, to še pobarvali. To je trajalo nekaj ur. Vmes smo imeli kosilo. Na koncu smo se s kombijem odpeljali domov. Bilo mi je zelo lepo.

Alja Deržaj, 6. r.

Jesensko ustvarjanje

Narava se je že povsem odela v jesenske barve. Listi so se obarvali v najrazličnejše odtenke. Ljudje so začeli s pobiranjem jesenskih pridelkov in gozdnih plodov. A ne samo naravo, tudi našo šolo je prišla obiskat jesen. Z učenci smo v oddelkih podaljšanega bivanja izdelovali, risali, oblikovali različne podobe jeseni. Izdelali smo gospo Jesen, ki je bila oblečena v jesensko listje, družbo pa so ji delali vesele okrasne buče in ježki. Veliko smo ustvarjali iz barvitnega jesenskega listja, izdelali smo jesenske pridelke in gozdne plodove ter še mnogo več. Nekaj utrinkov si lahko ogledati v galeriji slik na naši spletni strani.

Učiteljice podaljšanega bivanja

Tehnični dan v Novem mestu

V četrtek, 15. 10. 2015, smo imeli tehnični dan. Z avtobusom smo se učenci od 6. do 9. razreda OŠ Dragatuš odpeljali v Novo mesto na ogled Kmetijske šole Grm in biotehnične gimnazije. Vozili smo se približno 1 uro. Odpeljali so nas v dvorano, kjer so nam predstavili vse podatke o gimnaziji. Izvedeli smo veliko o zgodovini gimnazije ter kako so gimnazijci preživljali čas svojega šolanja. Ko so končali z razlago, smo šli ven na ogled živali, ki jih imajo na kmetijski šoli. Videli smo konje, čebele, pujske, krave ... Vreme ni bilo sončno, ampak je bilo deževno. Ko smo si ogledali živali, smo šli izdelovat jesenske venčke iz kostanja, žira, divjega kostanja in vrbe. Druge skupine so si izdelale pručko v mizarski delavnici, naredile hotel za živali, se udeležile analize vina, se vozile s traktorjem, jahale konje itd.

Potem se je vreme umirilo. Šli smo v paviljon, kjer je bila razstava njihovih izdelkov ter hrane. Lahko smo poskusili palačinke, goveje meso, jogurt, mleko in marsikaj sladkega.

Bil je prijeten dan, poln druženja in spoznavanja stvari.

Gal Planinc, 6. r., novinarski krožek

Pogum velja

V petek, 23. 10. 2015, je potekala vsakoletna prireditev Pogum velja, ki jo je vodil učenec 8. razreda Lovro Pupič. Nastopilo je veliko učencev. Tokrat se tekmovalci niso

pokazali le s petjem, temveč tudi z drugim znanjem, med drugim so tudi plesali, bili večji v borbi, igrali na trobento itd.

Skupna zmagovalka prireditve je bila Eva Kump, ki se je predstavila s pesmijo »Cups«. Po izboru učencev je na predmetni stopnji zmagal Žan Maljevac s pesmijo »Everything«, na razredni stopnji pa Neli Klepec. Po izboru učiteljev sta si na predmetni stopnji delili zmago Katja Gorše in Eva Kump, na razredni stopnji pa Veronika Gorše in Klementina Panjan.

Meni je bil najljubši Kevin Tilen Kuretič, ki se je predstavil z žongliranjem. Bil je odličen tudi v sodelovanju s Saro Plut Pečavar v borilni točki. Upal sem, da bosta na koncu zmagala.

Med odmorom za glasovanje smo si vsi v kavarni 9. r. lahko kupili kakšno sladico. Prispevke bodo učenci 9. r. porabili za svoj končni izlet in valetu.

Upam, da bo Pogum velja 2016 še boljši, čeprav je bil že ta odličen.

Gregor Pupič, 6. r., novinarski krožek

Komemoracija na »placu«

V nedeljo, 25. 10. 2015, je v Dragatušu na »placu« v spomin padlim v 2. svetovni vojni potekala komemoracija.

Zjutraj smo se v mrzlem jesenskem jutru pevci in recitatorji zbrali pred kulturnim domom. Ko smo vsi prispeli, smo odšli v kulturni dom, kjer so se pevci ogreli za poznejši nastop. Prireditvev se je pričela ob 9. uri pred spomenikom padlim partizanom v NOB. Dogodek sta popestrili pesmi Šivala je deklica zvezdo in Ob tabornem ognju, ki ju je zapel mladinski pevski zbor OŠ Dragatuš pod mentorstvom prof. Anželike Mitrović. Poleg petja je bilo slišati tudi recitacije, ki sva jih izvedla jaz, Kevin Požek, in Dominik Panjan. Na grozote tistega časa in težko situacijo v današnjih dneh sta z govoroma opozarjala tu predsednik Krajevne skupnosti Dragatuš g. Robert Vranič in predsednik Združenja borcev za vrednote NOB g. Alojz Puhek. Na prireditvi so bili navzoči tudi veterani vojne za Slovenijo. Prireditvev je povezoval Žan Maljevac, čigar mentorica je bila prof. Nataša Podhostnik.

Prireditvev je bila vredna razmisleka, saj si morda mislimo, da se je 2. svetovna vojna odvijala pred mnogo časa. A temu ni tako in treba se je zavedati, da še danes živijo njene žrtve. Vse bolj pa je tudi videti, kako se zgodovina počasi ponavlja.

Prireditvev se je zaključila ob približno pol desetih.

Kevin Požek, 8. r., novinarski krožek

Jesenske počitnice

Od ponedeljka do petka smo imeli počitnice. Ko sem prišel domov iz šole, sem se zelo veselil počitnic. V ponedeljek sem zunaj metal na svoj koš. Žoga mi je odšla v dolino in jaz takoj za njo. Ko sem prišel nazaj v hišo, me je mami zelo okregala, ker sem bil moker. Ko sem se preoblekel, sem šel gledat televizijo. Potem smo šli k zidanci.

Naslednji dan smo z družino odšli v Novo mesto. Videli smo živali, šli smo po nakupih ... Na poti domov smo šli na pico k Strgarju. Doma smo se z Gregorjem in z njegovo psico sprehodili okoli skakalnice. Po sprehodu sem šel h Gregorju in sva se igrala.

Naslednji dan sem se zbudil, pojedel malico, nakar me je prišla iskat moja babica, saj sem šel k njej na počitnice. Tam sem imel dobrega prijatelja in sva velikokrat igrala nogomet na igrišču. Včasih sva šla na računalnik. Pri babici mi je vedno zelo lepo, ker lahko dolgo spim.

V četrtek sva šla z babico v trgovino in po zdravila. Potem doma nisem imel kaj delati, ker je prijatelj šel domov. Kasneje me je prišla iskat moja mami. Bil sem žalosten, ker nisem bil več pri babici.

V petek sem bral knjigo za govorni nastop pri slovenščini in naredil PPT. Počitnic je bilo hitro konec.

Tilen Bebar, 6. r., novinarski krožek

Predavanje o človeški ribici

V ponedeljek, 2. 11. 2015, sta k nam na šolo prišla biologa iz laboratorija Tular, ki raziskujeta in proučujeta življenje človeške ribice ali močerila. Povedala sta nam nekaj

osnovnih značilnosti o njej in kje jo lahko najdemo ter kako jo zavarujemo, da ne umre. Nekaj besed pa sta namenila tudi črni človeški ribici, saj jo lahko najdemo le v Beli krajini, kar pomeni, da je endemit. Biologa, ki sta nas obiskala, pa sta bila, poleg učiteljic Anite Vrtin in Jožice Medvešek Grobovšek, mentorja našim učencem pri raziskovalni nalogi na temo o človeški ribici. Raziskovalno nalogo so

naredili Kevin Požek iz 8. razreda, Žan Maljevac in Nina Rogina iz 9. razreda.

Sara Puhek, 9. r., novinarski krožek

Izlet v Jelševnik

V ponedeljek, 2. 11. 2015, smo se po omenjeni predstavitvi učenci Žan Maljevac in Nina Rogina iz 9. in jaz, Kevin Požek, iz 8. razreda 6. šolsko uro sestali z našima mentoricama prof. Anito Vrtin in prof. Jožico Medvešek Grobovšek ter biologi iz Raziskovalnega laboratorija Tular v učilnici geografije.

Tam smo se dogovorili o predvidenem poteku izdelave raziskovalne naloge, ki jo vsako leto naredimo na naši šoli. Tokrat smo se dogovorili za področje biologije in ogroženosti človeških ribic v Beli krajini. Letos so to temo predlagali prav biologi iz Kranja, ki so čez poletne počitnice raziskovali območje nizkega krasa pri nas v občini Črnomelj. K sodelovanju pri tej temi so nas povabili, da bi jim pomagali njihove ugotovitve prenesti v javnost, ki o tej tematiki ni prav dobro osveščena. V sodelovanje smo seveda privolili, saj

imamo od tega tudi sami korist z udeležbo na tekmovanju za najboljšo raziskovalno nalogo in boju za priznanja, ki promovirajo šolo in nam predvsem pomagajo pri Zoisovi štipendiji. Najpomembneje pa je seveda to, da smo pripravljeni pomagati prijaznim biologom, ki želijo, da bi se javnost resno zavedala problema čistosti virov pitne vode, ki je še kako povezana z obstankom človeških ribic.

Po uri smo odšli na kosilo, na katerem smo gostili tudi naše predavatelje.

Po obedu smo se učenci s kombijem, biologi in učiteljici pa z avtomobili odpeljali do Jelševnika, kjer je bilo l. 1986 najdeno edino nahajališče črnih človeških ribic na svetu. Tam smo si ogledali naravni akvarij, kjer so včasih opazne, a žal nismo imeli sreče in jih nismo mogli videti. Nato smo se odpravili še na ogled razstave, ki je v bližnjem gostišču, kjer smo se dogovorili še nekaj podrobnosti o terenskem delu ter anketi, ki smo jo dali tudi na internet.

Ko smo se pogovorili o zgoraj naštetih korakih, smo se učenci s kombijem odpravili nazaj do šole, kjer nas je že čakal prevoz, učiteljici pa sta kar sproti odšli domov. V šolo smo prispeli okoli 15.00.

Za konec tega članka se še v imenu vseh, ki izdelujemo raziskovalno nalogo, vljudno zahvaljujem raziskovalcem laboratorija Tular, ki so nam pripravljene priskočiti na pomoč.

Kevin Požek, 8. r., novinarski krožek

Naravoslovni dan

Učence 6. in 7. r. sta 4. 11. 2015 obiskali gospe Mirna Nemanič in Tanja Gregorič. Predavali sta nam o zobeh in stresu. Prvi dve uri in pol nam je razlagala o zobeh ga. Tanja Gregorič. Povedala je veliko o ukrivljenih zobeh, kako nastanejo, kako si jih lahko zdravimo itd. Velik poudarek je namenila tudi zdravim dlesnim. Ob zaključku prve teme smo se igrali kviz. Naslednji dve uri smo bili deležni razlage o stresu, čustvih in o samopodobi. Imeli smo nalogo, ki se je navezovala na čustva. Dan je hitro minil. Spoznali smo veliko novega.

Tilen Bebar in Gal Planinc, 6. r., novinarski krožek

Obisk Gostinske šole Novo mesto

V sredo, 18. 11. 2015, smo imeli učenci predmetne stopnje naravoslovni dan. 1. šolsko uro smo imeli vsi skupaj v učilnici matematike razredno uro. Najprej smo si ogledali kratek film o Nizozemski. Pred tem smo se razdelili v 3 skupine in si pridno delali zapiske, saj smo se potem v kvizu pomerili v znanju o Nizozemski.

Nato sta nam prišli 2. uro predavat profesorici iz Gostinske šole NM, ki sta nam na kratko opisali nekaj šolskih programov in nam na splošno povedali o tem, kaj organizirajo, katerih tekmovanj se udeležujejo, kako šola deluje itd.

3. uro smo se učenci 8. in 9. razreda zbrali v učilnici za gospodinjstvo, kjer nam je najprej dijak, ki obiskuje to šolo, tudi pokazal, kako narediti koktejl. Ko nam je pokazal, pa je dal še nam možnost, da smo poskusili ponoviti za njim. Pripravili smo koktejl z okusom pomarančnega soka. Nato smo istočasno pričeli še s pripravo tuninega namaza in sadne solate. Profesorica, ki je to ob pomoči dijaka iz kuharskega programa izdelovala, je nameravala narediti še domačo nutelo, a žal ni bil avokado dovolj zrel.

Za tem smo imeli malico in po njej smo nadaljevali z delom. Ko smo prišli nazaj v učilnico, smo lahko izbirali med pripravo namazov in razporejanjem jedilnega pribora ter kozarcev in pripravo pogrinjkov. Izdelali smo mnoge lepe pogrinjke, ki smo jih shranili in jih nato uporabili pri tradicionalnem slovenskem zajtrku, ki smo ga imeli čez dva dni. Ko smo končali z namazi in sadno solato, smo lahko vse to seveda poskusili. Lahko vam povem, da se je bilo vredno truditi, saj je bilo zares dobro.

5. in 6. uro smo odšli pred šolo, kjer nam je prijazni gospod iz Krškega opisal postopek izdelave jabolčnega soka. Prikazal nam je postopek od takrat, ko se jabolka obere, se jih nato opere, seseklja v kašo, se iz njih stisne sok, ki se ga nato prekuha, ustekleniči in ohladi. Ker smo bili žejni, smo seveda domači sok tudi poskusili. Moram reči, da je bil zelo dober. Po tej uri smo odšli na kosilo in domov.

Tako smo preživeli to čudovito sredo, ki je bila obarvana predvsem gastronomsko. Naučili smo se veliko koristnih, življenjskih stvari, ki jih bomo morda nekoč potrebovali.

Kevin Požek, 8. r., novinarski krožek

Tradicionalni slovenski zajtrk

Dan slovenske hrane in slovenski tradicionalni zajtrk obeležujemo vsak tretji petek v novembru. Namen projekta Tradicionalni slovenski zajtrk in dneva slovenske hrane je spodbujanje lokalne samooskrbe s kakovostno hrano iz lokalnega okolja.

V petek, 20. 11. 2015, smo tudi na naši šoli obeleževali dan slovenske hrane, zato smo imeli slovenski tradicionalni zajtrk, ki je bil sestavljen iz kruha, masla, medu in mleka ter jabolka. Na začetku prve ure, torej ob 7.30, so zajtrkovali učenci 1.–4. razreda, po dvajsetih minutah smo prišli na vrsto še učenci predmetne stopnje, vključno s 5. razredom. Ta dan smo se najedli še bolj kot ponavadi, saj smo pred malico imeli še zdrav zajtrk.

Nina Rogina, 9. r., novinarski krožek

Sistematski pregled 6. razreda

26. 11. 2015 smo učenci 6. r. skupaj z razredničarko odšli v Zdravstveni dom Črnomelj. Ker nas je malo, smo odšli kar s šolskim kombijem. Tam smo imeli sistematski pregled. Imeli smo pregled vida, zdravniški in zobozdravstveni pregled. Vse punce iz razreda so bile cepljene proti HPV-virusu. Ko smo vse uspešno opravili, smo si lahko privoščili pijačo iz avtomata. Vse je potekalo zelo počasi in dolgo, ampak smo se še vedno lahko vrnili nazaj v šolo k zadnjima 2 urama pouka.

Gregor Pupič, 6. r., novinarski krožek

Kulturni dan v Ljubljani

V četrtek, 3. 12. 2015, na rojstni dan našega največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, smo se učenci 6., 7., 8. in 9. razreda odpravili v Ljubljano. Najprej smo odšli v

Lutkovno gledališče, kjer smo si ogledali lutkovno predstavo Ostržek. Po predstavi smo se takoj odpravili do Moderne galerije in se tam razdelili v 2 skupini. Prva skupina je odšla na ogled umetniških slik in kipov. Druga skupina pa se je med tem časom sprehodila po parku Tivoli. Približno okrog enih popoldne smo se vsi zbrali pred parlamentom, kjer smo počakali, da je po nas prišel avtobus.

Sara Puhek, 9. r., novinarski krožek

Predstavitve Nizozemske v Semiču

V petek, 4. 12. 2015, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili v Semič, kjer smo imeli predstavitev o Nizozemski. Tja smo se odpravili ob 11. uri. Učenci Belokranjskega odreda Semič so nam povedali, da je gost prireditve veleposlanik Kraljevine Nizozemske s soprogo. Imeli so tudi kviz, kjer so tekmovali, kdo bolje pozna Nizozemsko. Zmagovalcem je kasneje tudi sam čestital in podelil nagrade. Dekleta, ki obiskujejo tamkajšnji pevski zbor, so se s pomočjo učiteljice Anželike Mitrović naučile peti nizozemsko pesem. Na koncu se je gospod veleposlanik Bart Twaalfhoven zahvalil vsem nastopajočim in povedal, da je prav užival v poznavanju slovenske kulture. Ker pa mu je bila slovenska kultura zelo všeč, mu je učenec zaigral pesem na harmoniko. Vrnili smo se približno ob 13. uri. Predstavitve je bila zelo poučna in zanimiva.

Eva Kump, 9. r., novinarski krožek

Tehniški dan 4. r. – voziček s pogonom

V torek, 8. 12. 2015, smo imeli v OŠ Komandanta Staneta Dragatuš učenci 4. razreda tehniški dan.

Izdelovali smo voziček s pogonom na gumo in kompas. Voziček je bil ocenjen, kompas pa ne. Za izdelavo vozička smo najprej z električno žago prepolovili letvico. Nato smo zlepili okvir. Na okvir smo nalepili trikotnike iz lepenke. Ko smo opravili s trikotniki, smo sestavili kolesa. Za konec pa smo dodali še gumice. Tako je bil voziček končan.

Kompas pa smo naredili tako, da smo iz lepenke izrezali krog in ga prilepili na stiropor. Na krog smo napisali glavne in stranske smeri neba. Nato smo dve igli nalepili na kartonček, ju namagnetili in konec kartončka izrezali v obliko puščice. Kartonček z iglama smo še preluknjali in ga namestili na buciko, ki smo jo zapičili v sredino kroga. Kompas je bil končan.

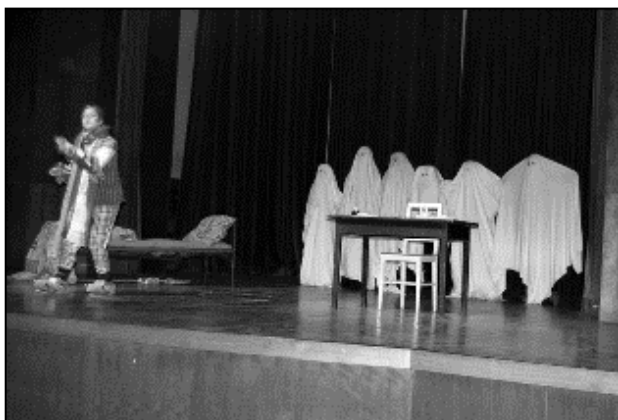
Za moj voziček sem se zelo potrudila in dobila oceno pet. Bilo je zelo lepo in zabavno.

Veronika Gorše, 4. r.

Naravoslovni dan za učence 8. in 9. razreda

V petek, 11. 12. 2015, smo učenci 8. in 9. razreda imeli naravoslovni dan. Na šolo sta prišli medicinski sestri ga. Mirna Nemanič in ga. Tanja Gregorič iz Zdravstvenega doma Črnomelj. Prvi dve uri in pol je 8. razredu o prvi pomoči predavala ga. Mirna Nemanič, 9. razredu pa je prvi dve uri in pol predavala ga. Tanja Gregorič o ustnem zdravju. Nato smo se učenci 8. in 9. razreda zamenjali. Pri prvi pomoči smo na koncu predavanja imeli nalogo, kako oskrbeti rano na roki, nogi, glavi ... Tukaj smo se naučili veliko koristnega in predvsem smo se naučili, kako odreagirati v takšni situaciji, ko vidimo človeka, ki potrebuje našo pomoč. Pri ga. Tanji Gregorič pa smo ob koncu predavanja imeli kviz in vsi smo za nagrado dobili vsak svojo zobno nitko in se tudi naučili, kako treba pravilno nitkati zobe. Dan je bil predvsem zelo poučen in zanimiv.

Sara Puhek, 9. r., novinarski krožek

Show strahov

V petek, 11. 12. 2015, so si učenci 1. in 2. razreda v Kulturnem domu Črnomelj ogledali gledališko predstavo Svetlane Makarovič "Show strahov". Predstavo je podaril Lions klub iz Ljubljane. Učence je ob koncu predstave obiskal dedek Mraz. Učenci so mu zapeli pesem Siva kučma. Učenci so vsak posebej pozdravili dedka

Mraza, ta pa jim je podaril bogato darilo in jih zelo razveselil.

Srečko Dražumerič, učitelj

1. tehniški dan v 1. razredu

V torek, 15. 12. 2015, smo imeli učenci 1. razreda poseben dan. Imeli smo 1. tehniški dan. Izdelovali smo božično-zimske okraske, s katerimi smo okrasili razred. Okraske smo izdelali iz različnih vrst papirja, ki smo ga obrisovali, obrezovali, prepogibali, rezali in spoznavali njegove lastnosti. Vsak učenec je naredil dve smrekici in enega

sneženega moža. Učiteljica je na koncu še vsakemu okrasku dodala vrstico in jih razobesila po razredu. Tako smo tudi v razredu dobili božično vzdušje.

Katja Banovec, razredničarka

Novoletna prireditev

V sredo, 23. 12. 2015, smo imeli na OŠ Komandanta Staneta Dragatuš Novoletno prireditev. Učenci smo se predstavili z različnimi točkami. Na začetku prireditve smo se učenci 9. razreda predstavili z zanimivim skečem, s katerim smo napovedali prireditev. Gledalci so lahko prisluhnili otroškemu in mladinskemu pevskem zboru ter letošnji zmagovalki Poguma velja Evi Kump. Nekateri učenci so se predstavili z igranjem na različna glasbila, spet drugi pa s plesom. Na koncu prireditve je nastopil Tamburaški orkester Dobreč. Prireditev sta uspešno povezovala Veronika Gorše in Leon Pavlinič.

Po prireditvi smo učenci 9. razreda imeli kavarno, v kateri so se obiskovalci lahko posladkali z različnimi dobrotami.

Sara Puhek in Nina Rogina, 9. r., novinarski krožek

Naravoslovni dan 4. razreda

V ponedeljek, 11. 1. 2016, smo učenci 4. razreda imeli naravoslovni dan. K nam sta prišli medicinski sestri Mirna in Tatjana. Predavali sta nam o prvi pomoči in o zdravju zob. Najprej nam je predavala sestra Mirna. Pogovarjali smo se o poškodbah. Obravnavali smo različne poškodbe, kot so na primer: zlom, zvin, izpah, ter različne bolezni, ki jih v naše telo prinesejo živali, če nas pičijo.

Potem je prišla sestra Tatjana. Ona nam je govorila o poškodbah zob in njihovih posledicah. Povedala nam je, kako oskrbimo nekoga, ki mu je zaradi poškodbe odpadel stalni zob. Imeli smo tudi kviz. Res, da moja skupina pri kvizu ni zmagala, ampak sem z rezultatom kljub vsemu zadovoljna.

Najbolj mi je bilo všeč pri medicinski sestri Mirni, ker sem preizkusila, kako je, če imaš poškodovan vrat. Najbolj se mi je vtisnilo v spomin, kako je grozno, da moraš pri poškodbi vratu nositi opornico – grozno.

Tea Ravnikar, 4. r.

Tehniški dan 5. r. – izdelek po načrtu

14. 1. 2015 smo učenci 5. r. imeli tehniški dan. Izdelovali smo zmaja, potem pa še padalo.

Za zmaja smo potrebovali dve palici, večjo vrečko, lepilo za les in vrvico. Ko smo naredili zmaja, smo ga okrasili. Potem smo navezali še vrvico, da smo ga lahko spuščali. Za padalo smo potrebovali manjšo polivinilasto vrečko, prav tako vrvico, eno leseno palčko, ki je imela luknjo. Vrvico smo zavezali na vrečko in vrvice napeljali skozi luknjo ter jih zalepili z lepilnim trakom.

Imeli smo se lepo, ko smo spuščali zmaja in preizkusili naše padalo. Hitro je minilo in upam, da se bo tak dan ponovil.

Sara Plut Pečavar, 5. r.

Športni dan – športne igre 6.–9. razreda

V torek, 19. 1. 2016, so imeli učenci od 6. do 9. razreda športni dan. V šolski

telovadnici so se pomerili v hokeju, na hodniku pred telovadnico pa še v dveh spretnostnih igrah. Med seboj se je pomerilo osem ekip, ki so bolj ali manj uspešno vihtele hokejske palice in bile natančne pri spretnostnih nalogah.

Poražencev ni bilo, zmagovalci so bili vsi – prav tako si bodo vsi zapomnili ta športni dan po “bolečih kosteh” naslednji dan.

Srečko Dražumerič, učitelj

Tehniški dan v 3. razredu – izdelek po načrtu

1. 2. 2016 smo učenci 3. razreda imeli tehniški dan. Izdelali smo slovensko zastavo in grb. Najprej smo izdelali grb in zastavo ter jo nalepili na valovito lepenko. Potem smo plastično letev razrezali. Nataknili smo jo na grb in zastavo. Ko smo naredili zastave in grbe, smo se lotili izdelave slončka. Najprej smo slončka izrezali in ga še enkrat obrisali. Ko smo to naredili, smo izdelali še stojalo za svinčnik. Na koncu smo na hrbtno stran slončka naredili še držalo in izdelki so bili narejeni.

Meni je bilo zelo lepo. Mislim, da je bilo tudi drugim všeč.

Pija Kač Lamut, 3. r.

Franci Rogač in Društvo za boljši svet

V sredo, 10. 2. 2016, četrto šolsko uro nas je obiskal pisatelj Franci Rogač.

Pripovedoval nam je o svojem življenju in mi smo mu z veseljem prisluhnili. Govoril je o svojem otroštvu, ki je bilo po njegovih besedah zelo lepo. Ko pa se je začel spominjati svojih najstniških let, nas je vse učence in tudi učitelje pustil odprtih ust. Zaupal nam je, kako je nekoč odšel od doma v Zagreb, kako je v šoli zelo popustil in kako je postal punker. Vendar se je odločil, da bo uvedel spremembe v svoje življenje. Opustil je alkohol, postrigel si

je irokezo in se zaposlil. Sčasoma je postal mag. socialnega dela. Učenci in učitelji smo bili nad njegovo pripovedjo o njegovem življenju navdušeni.

Naslednjo uro pa so nas obiskali člani Društva za boljši svet. Odigrali so igro na temo Pasti mladostništva. Spoznali smo mladostnike, ki se odpravijo na taborjenje s svojim vzgojiteljem. Seveda so si s seboj vzeli mobilni telefon, čigar jim je že prvi dan vzgojitelj vzel za čas taborjenja. Mladi taborniki si niso predstavljali življenja brez Facebooka in drugih socialnih omrežij, vendar jih je vzgojitelj tako zaposlil, da niso imeli časa razmišljati o svojem telefonu. Vsi skupaj so spoznali, da se da življenje uživati tudi brez Facebooka in tudi, da je uporaba teh socialnih omrežij lahko zelo nevarna. Med predstavitvijo je bilo polno smešnih vložkov, tako da smo se nasmejali in zelo uživali.

Sara Puhek, 9. r., novinarski krožek

Prenova pisarniških prostorov

Od 11. do 26. februarja so na šoli potekala obnovitvena dela – prenavljali smo pisarniške prostore. Le-ti so bili v zelo slabem stanju, marsikaj je bilo staro več kot 50 let in temu ustrezni so bili tudi delovni pogoji.

V sklopu del so bila prenovljena tla, zamenjano električno in telekomunikacijsko omrežje, kupljeno je bilo novo pohištvo in opravljena so bila še vsa ostala zaključna dela, da je delo v novih prostorih lažje in učinkovitejše.

Srečko Dražumerič, učitelj

Naravoslovni dan 4. in 5. razreda v Metliki

V torek, 22. 3. 2016, smo imeli učenci 4. in 5. razreda naravoslovni dan. Obiskali smo Belokranjski muzej v Metliki. V Metliko smo odšli ob 7.30. V muzeju so nam pokazali sveto, ki se imenuje loj, zatem smo si ogledali razvoj svetil.

Nato smo izdelali leščerbe iz tetrapaka in si ogledali film o značilnostih Bele krajine. Po ogledu filma smo dobili list o predmetih od prazgodovine do novega veka. Predmete na listu smo morali poiskati. Ko smo si ogledali celoten muzej, smo prižgali leščerbe.

Sledil je povratek do avtobusa in pot nazaj v Dragatuš. V šolo smo prišli okrog 12.05.

Zelo sem se zabaval pri iskanju predmetov. Upam, da bo kmalu še kakšen naravoslovni dan.

Anej Bahor, 4. r.

Naravoslovni dan – dan z gasilci in čistilna akcija

V petek, 1. 4. 2016, so nas obiskali gasilci, imeli smo evakuacijo in pozneje čistilno akcijo.

Sprva smo imeli evakuacijo in smo se na šolskem igrišču zbrali vsi učenci ter tudi otroci iz vrtca. Gasilci so nam predstavili gasilsko opremo, prvo pomoč, učenci razredne stopnje so se preizkusili tudi v gašenju.

Po njihovi predstavitvi smo začeli s čistilno akcijo. Učenci od 1. do 5. razreda so čistili Dragatuš z okolico. Učenci predmetne stopnje smo se zaradi lažje organizacije razdelili v skupine. Potrebno je bilo pospraviti delavnico, pomesti asfaltne površine okoli šole, pobarvati igrala, pospraviti šolski arhiv, oplesti rože ...

Preživeli smo lep, a tudi naporen dan. Vredno je omeniti delo in trud fantov 9. razreda, ki so pospravljali delavnico.

Nina Rogina, 9. r., novinarski krožek

Tehniški dan v 3. razredu – izdelek po načrtu

V ponedeljek, 4. 4. 2016, smo imeli učenci 3. razreda tehniški dan. Izdelali smo dva izdelka po načrtu. Najprej smo izdelali gibljivo igračo sovo. Po malici smo začeli delati kompas. Ko smo končali, smo pospravili delovni prostor. Nato smo odšli ven. Bilo mi je zelo lepo.

Urban Koce, 3. r.

Orientacijsko tekmovanje

V sredo, 6. 4. 2016, je na šoli potekal športni dan, in sicer orientacijsko tekmovanje, na katerem se je pomerila celotna šola. Na poti so bile tudi učiteljice, ki so nas usmerile na pravo pot, pri nekaterih pa smo morali opraviti še različne naloge, ki so nam pripomogle pri času. Na koncu so se pred šolo pomerili tudi vodje ekip, ki so s hojo na hoduljah poskušali zmanjšati čas, ki so ga imeli pri različnih učiteljih. Naslednji dan so bili znani tudi rezultati. Prvo mesto v 1. triadi je dosegla ekipa Urbana Koceta in za nagrado dobila čokolado, v 2. triadi ekipa Kevina Tilna Kuretiča, ta je za nagrado dobila pico, ter v 3. triadi ekipa Žige Gašperiča, ki je bila nagrajena s kopanjem v Dolenjskih toplicah. Tekmovanje je bilo zanimivo in razburljivo, vendar pa tudi nekoliko naporno.

Sara Puhek, 9. r., novinarski krožek

Revija pevskih zborov

V četrtek, 7. 4., smo se učenci mladinskega pevskega zbora v metliški šoli udeležili revije pevskih zborov. Prireditev se je začela ob 16. uri. Predstavili smo se s pesmimi Šmentana muha, Prav tisti deček in Kumbaya my lord. Prejeli smo priznanje za sodelovanje in izjemne pohvale od vseh prisotnih, učiteljic in ocenjevalke. Tudi sami smo z nastopom zelo zadovoljni.

31. 3. pa so v Črnomlju imeli revijo pevskih zborov otroški pevski zbori. Uspešno so se ga udeležili tudi naši učenci ter prav tako prejeli pohvale.

Eva Kump, 9. r., novinarski krožek

Šolski ples

9. razred vsako leto organizira šolski ples za učence predmetne stopnje. Do sedaj smo organizirali že tretji ples. Ples priredimo v jedilnici. Plešemo različne plesе. Kot zanimivost, vedno posvetimo vsaj eno pesem paru, ki pleše sam sredi jedilnice. Na plesu se zabavamo in se vsi skupaj družimo. Če bi lahko, bi imeli takšnih plesov več.

Eva Kump, 9. r., novinarski krožek

Podelitev bralnih priznanj

V sredo, 20. 4. 2016, je našo šolo obiskal znani slovenski pisatelj. Imeli smo posebno priložnost, saj smo končali z branjem knjig za bralno značko. V goste smo povabili gospoda Dima Zupana, ki je zaslovel med našimi bralci z zbirko Hektor. Odlomek iz knjige je prebral Kevin Požek. Pisatelj nam je predstavil zanimive podatke iz svojega življenja, svoje razmišljanje o tem, kako je biti pisatelj v današnjem času, postregel pa nam je tudi s podatki o svojem pisateljstvu in knjigah. Prireditev je povezovala 'mlada dama' Nuša Prijanovič.

Po debeli uri pisateljevega nastopa smo podelili bralna priznanja, mape in knjige pridnim bralcem. Poleg mentoric je vsakemu bralcu roko stisnil tudi gospod Zupan. Vsi bralci posameznih razredov so v družbi mentoric in pisatelja naredili tudi veselo fotografijo za arhiv.

Imamo pa tudi letos 6 pridnih zlatih bralk – učenk, ki so vseh 9 let pridno brale in usvojile bralno značko. Zlate bralke so Lea Drab, Kaja Deržaj, Katja Gorše, Nina Rogina, Eva Kump in Nuša Prijanovič.

Gal Planinc, 6. r., novinarski krožek

Izlet na Dunaj

V torek, 26. 4., smo se učenci izbirnega predmeta nemščina in nemškega krožka že v zgodnjih jutranjih urah odpravili na enodnevni izlet v avstrijsko prestolnico Dunaj. Pridružili so se nam še učenci iz OŠ Vinica, OŠ Loka Črnomelj, iz Semiča in Metlike ter dijaki srednje šole v Črnomlju.

Med večurno vožnjo je večina potnikov spala. Ko smo se začeli približevati našemu cilju, je naš vodič začel razlagati o bogati zgodovini Avstrije in predvsem Dunaja.

Ko je avtobus zavil v samo središče glavnega mesta, smo si ob poti ogledali znamenitosti, ki smo jih kasneje tudi obiskali. Za začetek smo si pretegnili noge s sprehodom po Hofburgu, slavnemu središču vladanja Habsburžanov.

Zanimiva je bila tudi Koroška ulica, na kateri smo preživeli večino dneva. Kot nam je povedal vodič, je bila poimenovana prav po Sloveniji, saj vodi naravnost na Koroško. Med vsemi trgovinami priznanih blagovnih znamk se je v nebo dvigala visoka katedrala sv. Štefana, ki pa so jo žal obnavljali, zato si je nismo mogli ogledati v njenem popolnem sijaju. Čeprav nismo zapustili Koroške ulice, smo vseeno lahko videli del kapucinske cerkve, kjer so pokopali večino slavne dinastije Habsburžanov.

Imeli smo nekaj časa za samostojno raziskovanje tistega dela mesta, pri čemer smo večinoma le opazovali znamenitosti in se sprehajali mimo zanimivih stavb, saj je le-teh na Dunaju na pretek.

Obisk Hiše glasbe je bil še posebej zanimiv, saj nam je ob prihodu vodič razložil, da imamo približno eno uro, da si sami ogledamo vsa štiri nadstropja razstav in interaktivnih dejavnosti. Prebrali smo si lahko o najslavnejših skladateljih, raziskovali znanost za glasbo in se tudi sami preizkusili pri igranju in dirigiranju.

Zabava se je nadaljevala, ko so nam povedali, da gremo v Prater, znameniti zabaviščni park. Veliko se nas je odločilo za testiranje svojega poguma na vlakih smrti ali ostalih vznemirljivih napravah v parku.

Za konec smo si hitro ogledali še okolico palače Schönbrunn, poletne rezidence avstrijskih cesarjev. Nad nami se je preko vrtov na griču vzpenjala Glorietta, ki so jo zgradili, so nas poučili, izključno za čajanke in ležerno sproščanje prebivalcev izjemne zgradbe.

Tudi sami smo si hoteli privoščiti nekaj trenutkov za počitek, dobili pa smo jih kmalu za tem, ko smo se utrujeni odpravili nazaj na avtobus in se zleknili na sedeže. Na poti domov so nekateri spali, drugi se pogovarjali, vsi pa smo se strinjali, da je bilo vredno izpustiti zadnji dan pouka pred prvomajskimi počitnicami.

Mislim, da vsi udeleženci izleta iz naše šole dolgujemo zahvalo naši učiteljici nemščine, Barbari Stuhne Vuk, ki nas je povabila in spremljala na ta lep izlet.

Daša Bahor, 8. r.

ŽIVLJENJE V VRTCU

LIČKANJE

V vasi Dragatuš vsi poznamo Društvo kmečkih žena Dragatuš. Spremljamo njihove aktivnosti na različnih prireditvah, ob dnevu žena, ko nas nasmejejo s svojimi skeči. Tokrat pa smo jih spoznali malo drugače.

Ličkanje koruze je bilo včasih kmečko opravilo, ki so se ga udeležili sosede in pod kozolcem ličkali koruzo. Vaščani so se ob delu družili. Velikokrat je družbo popestrila tudi harmonika. To je bil del kmečkega življenja, ki je nekako utonil v pozabo.

Člani Društva kmečkih žena Dragatuš se trudijo, da se stari običaji naših dedkov in babic ne pozabijo, zato so utrinek kmečkega dela predstavili tudi otrokom in staršem Enote vrtca pri OŠ Dragatuš.

V petek, 2. 10. 2015, se je v popoldanskih urah pred vrtec pripeljala konjska vprega s starim vozom – zapravljiščkom. Radovedni smo jih dočakali vsi, tako odrasli, kot otroci. Konj se je ustavil na šolskem igrišču in kaj hitro so ga obkrožili otroci. Radovedno so ga opazovali. Nato so premagali strah. Njihovo veselje je bilo veliko, ko jim je družina Grzetič s Tanče Gore dovolila, da so lahko sedli na njega. Otroški obrazi so žareli, ko so s konjskega hrbta opazovali starše, ki so s tal opazovali njihovo veselje. Vsak, ki je želel, je lahko zajahal konja, nekateri celo večkrat. Na konjskem hrbtu so sedeli samo otroci, čeprav bi si to želeli tudi mi, starejši. Ampak, delavnica je organizirana za otroke, torej smo mi, veliki, lahko le opazovali in si želeli, da bi tudi mi nekoč lahko sedli na to čudovito žival.

udeleženci jesenske delavnice in poprijeli za delo. Kmalu je nastal kup ličkanja in kup

Gospodar Grzetič je voz odpeljal do vrtca. Članice Društva kmečkih žena so se zbrale okoli voza. Oblečene so bile v krila s predpasniki, na glavi pa so imele ruto. Tla so pokrile z lanenima rjuhama. Povabile so otroke, da jim pomagajo preložiti koruzne storže z voza na tla. Otroci so takoj skočili na pomoč. Kmalu je bil na tleh velik kup koruze. Kmečke žene so pokazale, kako se lička koruzo. »Nič težkega,« smo rekli

oluščenih koruznih storžev. Starejše gospe so nam pokazale, da je lahko to staro kmečko opravilo tudi veselo. S koruznimi laski so si naredile brke in lasulje. Odrasli in otroci smo jih s smehom opazovali.

Delo je bilo skoraj končano, napočil je čas tudi za zabavo. V zrak smo metali ličkanje. Kaj kmalu ga je bilo v zraku veliko. Otroci so z njim popolnoma prekrili gospo.

Medtem je naš hišnik Lojze že pekel kostanj. Kmalu je bil pečen, zato je bilo potrebno ves nered, ki je nastal ob ličkanju, pospraviti. Ker smo pomagali vsi, je bila koruza kaj kmalu na vozu. A ne vsa, saj se iz koruznih storžev da narediti marsikaj. Tudi igračo, ki so jo izdelali starši s pomočjo otrok.

Gospodar Grzetič je konj z vozom odpeljal stran od nas. Tla so bila pometena. Iz klopi smo naredili velik krog. Društvo kmečkih žena nas je pogostilo z domačim pecivom iz koruze in koruznim kruhom. A kruh je boljši, če ga namažeš še z domačo marmelado. Mmm, kako je bilo dobro. Klop se je kar šibila od domačih dobrot, tako da je zmanjkalo prostora za pečen kostanj. Posode z vročim kostanjem smo dali na tla. Ob uživanju v res dobrih stvareh smo se družili, se pogovarjali in skupaj zaključili res lep petkov popoldan.

Naši starši, babice in dedki se spominjajo svoje mladosti, ki so jo preživeli na kmetiji ob trdem kmečkem delu. Ni bilo igrač in ne televizije, računalnikov. Večji del dneva so preživeli na paši, se igrali s palicami in kamenčki ter z vrstniki. Danes naši otroci živijo drugače. Domače živali nekateri vidijo le na televiziji in še takrat povedo, da je krava vijolična. »Od kod pa zdaj to?« sem se začudila, ko sem prvič to slišala. Potem pa sem se spomnila na reklamo za čokolado Milka. V tej reklami je krava res vijolična. V hlevu, na kmetiji so krave drugačne ...

Bela krajina ima bogato kulturno dediščino, ki so nam jo zapustili predniki. Povezana je z delom in življenjem na kmetiji. Del tega so predstavile članice Društva kmečkih žena Dragatuš otrokom, staršem in zaposlenim v Enoti vrtca Dragatuš. Svoje znanje prenašajo na mlajše rodove in s tem ohranjajo tradicijo in vrednote, ki izhajajo iz trdega kmečkega dela. In kot bi rekel moj oče: »Kapo dol, le tako naprej, gospe!«

Vladka Štrucl, vzgojiteljica

DEJAVNOSTI SKUPINE RAKETE (4–6 LET) V ŠOLSLEM LETU 2015/2016

- V septembru smo si izbrali novo ime skupine – Rakete. David nam je predstavil astronautsko obleko. Nia pa nam je skupaj s staršema pripravila PowerPoint predstavitev raketoplana Discovery. Ves mesec je tako potekal v pregledovanju knjig o raketah, izdelovanju raket iz različnih materialov. Naučili smo se tudi novo pesmico Marsovska.

- V oktobru in novembru:

- Obiskala nas je ga. Mirna Nemanič iz ZD Črnomelj. Z njo smo se pogovarjali o koristnih navadah za zdravo življenje.

- Raziskovali smo vesolje. Planete smo poimenovali ter se seznanili z njihovimi značilnostmi. Veliko novega smo izvedeli iz knjig, slikanic o vesolju. Učenki Klara in Nika sta nam pripravili računalniško predstavitev vesolja. S pomočjo poizkusa z lučko smo ugotovili, kako se menjavata dan in noč na Zemlji.

Poslušali smo pravljice, pesmice ter bili likovno ustvarjalni.

- V Kulturnem centru Semič smo si ogledali operno pravljico Sneguljčica, ki nas je začarala, saj smo se prvič srečali s takšnim načinom petja in igranja.
- Imeli smo tudi Tradicionalni slovenski zajtrk. Čebelarji iz šolskega čebelarškega krožka so nam predstavili življenje čebel, seznanili smo se s čebelarško opremo ter spoznali in poizkusili nekatere čebelje izdelke.
- Izvedli smo jesenski pohod, kjer smo se do Brdarc pripeljali s šolskim kombijem. Nato smo pot nadaljevali peš do Črešnjevca, Male Lahinje in po Župančičevi poti do Pustega

Gradca, od koder smo se s kombijem vrnili v vrtec.

- Obiskala nas je ga. Tatjana Gregorič iz ZD Črnomelj, ki v našem vrtcu skrbi za zobozdravstveno preventivo.

- Mesec december smo preživeli zelo ustvarjalno. Za pomoč pri izvedbi dejavnosti smo prosili

starše, ki so nam s svojimi predlogi in pripravljenim materialom popestrili praznične dni.

Ogledali smo si lutkovno predstavo Pacek in packa v izvedbi DPM Črnomelj. Obiskal nas je dedek Mraz.

Pod vodstvom učiteljice gospodinjstva ge. Jožice Medvešek Grobovšek smo pripravili zdrave namaze in sladice.

- V januarju:

- Posvetili smo se dejavnostim s področja jezika. Tako smo se igrali razne prstne igre, sestavljali smo uganke s pomočjo sličic, naučili smo se novo izštevanko, opisovali smo slike, ob opazovanju ilustracij smo sestavljali zgodbe. Brali smo pesmice, pravljice in iskali besede na začetni glas.
- Učiteljica slovenskega jezika ga. Nataša Podhostnik nam je pripravila zabavno urico, kjer smo ugotavljali začetni in končni glas v besedi, iskali smo rime, reševali križanko, besede smo povezali s pravo sličico, vstavljali smo končne besede. Z njeno pomočjo smo ugotovili, da so ilustracije in črke v zgodbi zelo pomembne.

- V februarju:

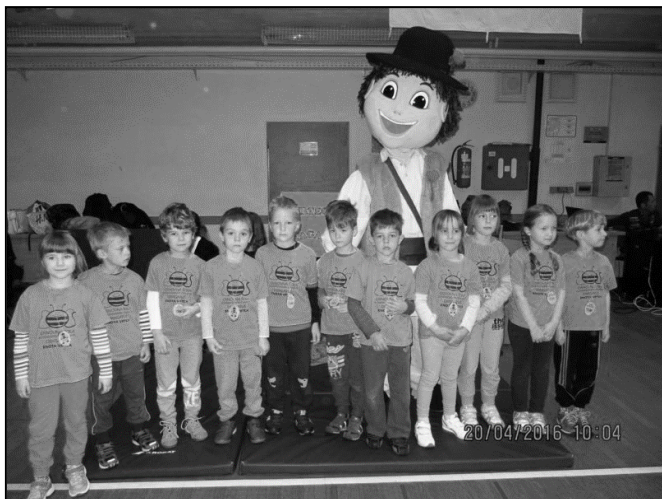
- Izdelovali smo pustne maske, se oblekli v pustne kostume ter rajali ob glasbi v igralnici.
- Udeležili smo se srečanja s pisateljem Francijem Rogačem.
- Ogledali smo si gledališko predstavo Ujeti se ne dam v izvedbi Društva za boljši svet.

- Dijakinja Eva Puhek nam je predstavila poklic kemik. Seznanili smo se z laboratorijsko opremo, sodelovali smo pri izvajanju poizkusov v povezavi z ogljikovim dioksidom ter skupaj ugotovili, na kakšen način lahko sami prispevamo k varovanju okolja.
- V marcu smo se pogovarjali o geometrijskih likih in telesih, reševali smo didaktične liste v povezavi s temo, se orientirali v igralnici in na prostem. Matematiko smo povezali tudi z gibanjem, kjer smo se igrali razne gibalne igre. Prebrali smo pravljico Hišica iz kock ter naredili vsak svojo hišico iz različnih geometrijskih likov.

Učiteljica matematike ga. Ljiljana Jankovič nam je na zanimiv način predstavila geometrijske like in telesa. Iz geometrijskih likov je nato vsak otrok sestavil svojo sliko.

- Ker nam je v mesecu aprilu nekdo odnesel vse igrače in nas je pričakala prazna igralnica, smo ugotovili, da si bomo morali igrače izdelati sami. Za pomoč smo prosili tudi naše starše. V vrtec smo začeli pridno prinašati različen odpadni material, iz katerega smo nato ves mesec pridno izdelovali različne igrače (helikopterje, avtomobile, garažna hiša, štedilnik, šivali smo punčke, odejice, vzglavnike ...) in družabne igre (križci in krožci, mlin, spomin ...). Pri izdelovanju igrač nam je bila v veliko pomoč študentka Katja Bahor, ki je v

naši skupini opravljala praktično usposabljanje. Poslušali smo tudi glasbo in na koncu meseca ugotovili, da igrač, ki smo jih imeli prej v igralnici, sploh ne pogrešamo.

Skupaj z vrtci iz Metlike, Vinice, Semiča in Črnomlja smo se udeležili 5. Mini olimpijade, ki jo je organiziral Vrtec Otona Župančiča iz Črnomlja. Tekmovali smo v različnih športnih nalogah in bili pri tem zelo uspešni.

Kaj delamo v maju?

Pripravljamo prireditev »Skupina se predstavi« za starše.

Z glasbeno in gibalno točko bomo sodelovali na prireditvi »Veselje mladosti«.

Udeležili se bomo zaključne prireditve bralnega projekta Pravljični potujoči kovček v Kulturnem domu v Črnomlju.

Že nekaj časa si dopisujemo z vzgojiteljicama in otroki iz enote vrtca Levi devžej iz Kotelj na Koroškem.

Izvedli bomo tudi spomladanski pohod.

V juniju bomo obiskali 1. razred.

Veselimo se vročih poletnih dni.

Andreja Kmetič, vzgojiteljica, in Vesna Noč Pavlakovič, pomočnica vzgojiteljice

LITERARNE STRANI

Barčica

Po zelenem morju plavajo mladi trije fantje, na srebrni barčici proti zlatim poljem. Njihov dom je uničen in izgubili so družino. Plujejo proti sreči, ljubezni, novi družini in domu. Fantje so že zelo dolgo na morju in stradajo. »Vidim kopno!« vzklikne eden izmed njih. Pred njimi je res kopno. Ko pridejo na obalo, do njih pritečejo žene in možje. Fantje jim morajo pojasniti, kaj se jim je zgodilo. Domačini jih razumejo in jim razkažejo svoja velika polja in veliko vas. Hiše stojijo na drevesih, so prekrasne, ampak majhne. Tako si fantje najdejo novo srečo, ljubezen, družino in dom!

Alja Deržaj, 6. r.

Barčica

Ko so pluli po morju, so se prevrnili z barčico in padli v morje. Na srečo se jim ni čisto nič zgodilo. Pobrli so se in pluli naprej. Prišli so na Zlata polja, v mesto, ki je bilo zelo bogato!

Šli so na barke in občudovali mesto. Ampak niso imeli denarja, da bi si kaj kupili. Odšli so na trg. Tam so našli bogatega človeka, ki jim je dal, kar jim je manjkalo. Dal jim je milijon evrov in nekaj zlata. S tem so si lahko naredili hišo, kupili hrano in živeli skupaj.

Prvi si je poiskal ženo Elizabeto, drugi Lauro in tretji Saro. Živeli so vsak v eni hiši z ženami in otroki. Tako so živeli do konca svojega življenja in so bili srečni.

Ana Peršič, 6. r.

Junaki med bajeslovnimi bitji

Ko sta bila Petrovič in vila v gostilni, so vsi klicali Petroviča: »Petrovič, pridi pomagat, Turki nas napadajo!!!« Petrovič se je vstal in odšel v boj. Vila pa se je zelo prestrašila, saj je takrat lahko videla zadnjič svojo veliko ljubezen. Petrovič se je povzpел na konja in odšel na bojišče.

Tam je bilo veliko vojakov Turkov in Slovencev in Petrovič je zavpil: »V boj!« Turki kot Slovenci so se zapodili drug v drugega. Čez veliko ur bojevanja so Petrovič in njegova vojska premagali Turke in jih pregnali iz dežele. Ampak ko so že mislili, da so se rešili boja za nekaj tednov, se je iz daljave približevala vojska oziroma tovariši Odiseja. Vila si je za nekaj trenutkov oddahnila, saj je bil Petrovič le malo ranjen, ampak ko je zaslišala, da prihaja Odisej s svojo vojsko, jo je zaskrbelo in po glavi so se ji širile grozne misli: »Kaj se bo zgodilo, če bo moj vojak Petrovič ranjen in bo Odisejeva vojska premagala nas?«

Kmalu se je začela bitka med dvema sovražnikoma. Odiseju in njegovi vojski so na pomoč priskočili tudi Turki. Vojna se je kar naprej odvijala srhljivo in grozno. Vila tega ni mogla razumeti, zato je šla poiskat pomoč. Letela je čez morje in otoke in na nekem otoku

zagledala velikana brez oči, z veliko obrvjo, velikim ploščatim nosom in zelo kosmato glavo ter telesom. Odločila se je, da ga prosi za pomoč.

Medtem ko je vila prosila velikana Polifema za pomoč, je bila Petrovičeva vojska zelo ranjena. Tudi Petrovič je dobil nekaj krogel v svoje telo, vendar na srečo na takšna mesta, da se je lahko boril naprej.

Vila je Polifemu povedala, da je v njeno deželo prišel Odisej s svojo vojsko ... Ko je Polifem slišal za Odiseja, je takoj privolil, vendar v zameno, da bo za pomoč nekaj dobil. Vila mu je pozdravila vid in tako je Polifem spet videl prečudoviti svet. Vila in Polifem sta začudeno izginila z otoka Kiklopov in se pojavila na bojišču med Odisejem, njegovo vojsko ter nekaj Turki in Petrovičem z vojsko.

Vsi vojaki so se začudili, še posebej Odisej in njegovi tovariši, kako neki Polifem spet vidi. Roban je začel stopati po Odisejevi vojski ter Turkih, Odiseja pa si je privarčeval za opravljeno delo. Petrovič ni mogel verjeti svojim očem. Vila je bila tako srečna, da pod Gorjanci ni več boja. Ozdravila je vse Petrovičeve vojake in tudi samega Petroviča.

Od tistega dne je Petroviča še bolj ljubila, ampak skupaj nista smela biti, zato sta postala najboljša prijatelja tega sveta. Vila in Petrovič sta se zahvalila Polifemu in ga prosila, da ostane v njihovi deželi za vse življenje. Polifem je prošnjo sprejel in dežele pod Gorjanci si ni upal več noben napasti, saj jo je varovala velikanska postava. In ta velikanska postava je za obroke jedla poteptane Turke in Odisejeve tovariše.

Nika Kuzma, 7. r.

Junaki med bajeslovnimi bitji

Nekoč sta živela vila in Petrovič. Petrovič je bil mlad, lep in postaven junak, ki se je boril proti Turkom, ki so v njihovo državo hoteli prinesiti drugo vero. Vila pa je bila čudovito čudežno dekle, ki je živelo v gorah, ker ni smel nihče do nje. Bila je polna ljubezni. Zelo rada je brala ljubezenske zgodbe, bajke in povesti. Njen oče je bil pomemben čarovnik, ki je ukazal, da se ljubezenske vile ne smejo poročiti, ampak morajo skrbeti za ljubezen in srečo drugih. Saj če bi se poročile in ljubile, vendar ne bi imele časa za ostale in svet bi ostal brez ljubezni in s tem brez sreče, radosti, veselja in družin.

Vila je tako vsako uro in vsak dan ždela v hišici v gori in opravljala svoje delo. Svoje delo je imela zelo rada. Rada je gledala, kako se dva človeka zaljubita, se poročita in si ustvarita družino. Zdelo se ji je skrajno nepravilno, da je njen oče ukazal, da se ona ne sme zaljubiti in poročiti. Ampak njegovo odločitev je kljub temu sprejela in se je držala, vse dokler ni nekega dne spoznala Petroviča.

Nekega dne je v gozdu nabirala gobe, ko je zagledala Petroviča, kako se je pred nečim skrival. Potuhnila se je izza drevesa in čakala. Petrovič je prihajal vse bliže in bliže, ampak je ni opazil. Naposled pa jo je le opazil. Ko je bil že dovolj blizu. Nekaj časa sta strmela drug v drugega in se pri priči zaljubila ter si to v pogovoru tudi priznala, nato pa je vila v strahu

zbežala. Petrovič ji je hotel slediti, ampak je bil prepozen. Bil pa je trdno odločen, da bo dekle, v katero se je zaljubil, poiskal.

Tudi vila je bila zaljubljena vanj, čeprav ne bi smela biti. Odločila se je, da bo Petroviča varovala in ne bo dovolila, da se mu kaj hudega zgodi. Šele nato pa je pomislila na svojega očeta in njegov ukaz. Potem ko je skoraj obupala, se je odločila, da bo očeta prepričala v nasprotno mišljenje.

Petrovič pa več ni čakal. Odpravil se je k svojemu dobremu prijatelju Odiseju, ki je poznal vsak delček tega kraja. Ta mu je povedal, da je nekoč, blizu gozda, v katerem je Petrovič srečal vilo, videl majhno hiško, ki bi lahko bila dom vile. Petrovič je bil prepričan, da ima Odisej prav, zato sta se skupaj odpravila na kraj, kjer naj bi stala hiška.

Po dveh urah hoje sta prispela. V daljavi sta zagledala majhno kočo. Petroviču je srce začelo močno razbijati, vedel je, da je ta hiška prava.

Vila je začutila, da njen dragi prihaja, zato je svojega očeta čim bolj zaposlila, sama pa stekla ven. Petroviča je še pravočasno opozorila pred svojim očetom, ampak njemu je bilo vseeno, saj je bil za njuno ljubezen pripravljen tvegati. Vili se je to dejanje zdelo nadvse pogumno, ampak jo je bilo tudi malo strah.

Petrovič je skupaj z Odisejem in vilo stopil v hiško in naravnost k čarovniku. Povedal mu je, da hoče vilo za ženo in ima z njo dobre namene. Ampak čarovnik se je kljub temu močno razjezil in vilo zaprl v stolp na vrh gore, za njenega stražarja pa je dal velikanskega Polifema, nato pa je rekel: »Če ti uspe premagati Polifema in rešiti mojo hčer, jo lahko imaš za ženo, sicer pa te spremenim v žabo.«

Petrovič se je malo prestrašil, ampak nalogo je bil pripravljen izpolniti. Skupaj s prijateljem je odšel na vrh gore, kjer je ob velikem stolpu sedel Polifem. Prijatelja sta se Polifema prestrašila, saj je izgledal nepremagljiv. Ampak čez nekaj časa sta se le domislila načrta.

Vsak se mu je približal z ene strani, tako da ni mogel hkrati videti obeh. Nato pa sta tekla vsak v svojo stran, dokler se ni velikanu zvirtelo in se je skotalil po gori navzdol.

Nato je Petrovič splezal po stolpu do vile, ki je ves ta čas vedela, kaj se dogaja. Odpeljal jo je k čarovniku, ki je zdaj dovolil, da se poročita in živita skupaj, pod pogojem, da vila ne bo pozabila na svoje obveznosti.

Klara Markovič, 7. r.

Odisej na Kozjem otoku

Ko sem potoval naprej po morju s svojimi tovariši, sem kar naenkrat zagledal otok, ki se je svetil v daljavi. Zato smo se odpravili pogledat, kakšen otok je to, saj si moramo nekje nabrati hrane.

Končno smo le prispeli in opazili na njem cel kup koz, ki so prdele sirove kolute. Bili smo zelo začudeni in presenečeni. Poskusili smo en kos sira, bil je odličen. Sklenili smo, da si

ga bomo natovorili na ladjo. Poleg vsega pa sem opazil drevesa, na katerih so rasle hruške. Nato smo na ladjo natovorili še hruške, kolikor je bilo mogoče. Ko smo bili že vsi na ladji in smo hoteli oditi, sem se spomnil, da bi si s seboj lahko vzeli na pot drevesa in koze. Nekaj mojih mož sem poslal po koze in nekaj po drevesa.

Vojake sem poslal, da so šli iskat še 6 koz, da jih bomo imeli okroglo 60. Kar naenkrat pa sem opazil, kako je do njih prišel velikan in jih pokončal. Hitro sem odrinil, tako da me velikan ni dobil. Imel sem 30 dreves s hruškami in 54 koz. Nato sem z vsemi dobrinami odplul do doma.

Tim Bukovec Kralj, 7.r.

Odisej na Kozjem otoku

Ko so Odisej in tovariši prispeli na otok, ni bilo nikogar. Sprehajali so se in sprehajali in kar naenkrat so zaslišali glas neke ženske. Kričala je in kričala, ko pa so stopli bližje, so zagledali gospodično, ki je ukazovala sužnjem, ki so gradili palačo. Odisej je stopil bližje in jo vprašal, kako ji je ime. Ona pa je odgovorila, da ji je ime Metuljčica in da je kraljica tega otoka.

Nato sta se pogovarjala o svojih dogodivščinah na poti do tega otoka. Smejala sta se in se dobro razumela. Nato pa jo je Odisej vprašal, kaj gradijo njeni sužnji. Odgovorila je, da gradijo njeno palačo.

Palača je bila že skoraj gotova. Bila je zelo velika. Imela je veliko prostorov. Metuljčica je Odiseju in njegovim tovarišem dovolila, da spijo v njeni palači. Odisej in Metuljčica sta bila vsak dan skupaj. Kopala sta se, pogovarjala, igrala družabne igre in še veliko drugih stvari. Čez en mesec sta Odisej in Metuljčica postala več kot prijatelja. Zaročila sta se. To se je zgodilo tako, da jo je Odisej zaprosil tam, kjer je največ metuljev. Ker pa je imela Metuljčica zelo rada metulje, jo je zaprosil tako, da ji je metulj prinesel prstan.

Čez en teden sta se poročila. Bila sta zelo srečna. Od takrat sta postala kralj in kraljica tega otoka.

Odisej in tovariši se niso vračali domov. Ostali so tukaj za vedno z Metuljčico in njenimi sužnji. Hranili so se z ribami, sadjem in živeli srečno do konca svojih dni.

Tara Vranič, 7. r.

Odisej na otoku Kozjak

Ko je Odisej prišel na otok Kozjak, je bil vesel, ker je spet videl svoje domače. Ampak se mu je zdelo, da se je nekoliko spremenilo obnašanje ljudi. Če si jih kaj vprašal, ti niso odgovorili, če si se jih dotaknil, ni bilo odziva. Vsi so bili zelo čudni in Odiseja je počasi začelo skrbeti. Proti večeru je srečal starko, ki je bila normalna. Zdaj je bil Odisej še posebej zmeden. Starka mu je povedala, da se je pred 9 leti pojavil nek velikan, ki lahko s svojimi

možgani nadzira misli in gibe ljudi ter jih prisili, da zanj naredijo umazano delo. Potem pa jo je vprašal: »V redu, vse to razumem, ne razumem pa tega, zakaj tudi vi niste pod njegovim vplivom? » Starka mu je povedala, da začne delovati na ljudi šele po 10 urah in to je ravno dovolj časa, da najde, kako se zaščiti proti temu. In to je, da si moraš dati na glavo 1 kg kozjega iztrebka in ga pokriti s kapo. Odiseju se je to zelo zagnusilo, a če je hotel rešiti ljudi, ni imel druge izbire. Šel je k velikanu, velikemu 10 metrov, in ga prosil, če lahko pusti pri miru uboge ljudi, a velikan ga ni niti malo poslušal. Hotel ga je samo pojesti, a to mu ni uspelo. Šel je nazaj k starki, da si izmisli nov načrt. Odisej ni nič spal ponoči, ampak je sestavil svoj načrt, ki je takšen: Starko je prosil, naj mu pripravi napoj za nevidnost. Rečeno, storjeno! Ko je velikan spal, se je Odisej neviden splazil v njegovo jamo, v upanju, da bo načrt uspel. Odisej je zbudil spečenega velikana in nekoliko znižal ton. Tako mu je rekel: »Zlobni velikan, če takoj ne pustiš ubogih ljudi pri miru, te bom do konca tvojega življenja preganjal!« Velikan se je oziral okoli sebe, a videl ni ničesar. Mislil je, da gre za potegavščino, zato mu je rekel: »Ha, a misliš, da sem po juhi priplaval, ne verjamem, da si duh!« Odisej je seveda še poskušal: »Če mi ne verjameš, ti lahko dokažem. Začel ga je vleči za ušesa, tepsti po nosu, vlekel ga je za lase ... Na koncu je velikana le postalo strah in je rekel: »Prav, zlobni duh, obljubim, da bom pustil ljudi pri miru, samo ne preganjaj me več, prosim.« Odisej pa: »V redu, ti odpustim pod pogojem, da pustiš uboge ljudi in za vedno izgineš z otoka!« Velikan je v strahu in joku zapustil otok in res, nikoli več se ni vrnil. Starka je Odiseju zmešala napoj, da je spet postal viden. Ljudje so spet postali normalni in se sploh niso spomnili, kaj se je zgodilo. Odisej pa se je pretvarjal, da se to nikoli ni zgodilo. In kot pravijo: »Srečen konec, vse dobro!«

Larisa Milek, 7. r.

Ne bo mu krona padla z glave

Pred davnimi časi je živel maček, ki nikoli ni hotel delati. Z njim je živela miš. Maček je vsak dan poskušal uloviti miš, ampak s kavča. Miš se je vsak dan z lahkoto izvlekla. Maček je bil zelo len, da se ni mogel odpraviti niti v posteljo. Zaspal je na kavču. Tako se je dogajalo iz dneva v dan. Le kosilo si je zmožgel skuhati. Miš se je nekega dne odločila, da se bo mačku pustila ujeti. Da bi jo maček hotel loviti, to se ni zgodilo. Ko je miš prišla na podstrešje, je videla, da je tam bilo ogromno umazanega perila. Ugotovila je, da si maček še perila ne zmore oprati sam. Miš je prosila mačka, da opere perilo, ker zelo smrdi. Rekla mu je tudi, da mu ne bo krona padla z glave, če bo kaj delal. Od takrat maček več ni bil len in od takrat si je vsak dan pral perilo, kupal, odšel spat v posteljo in najpomembnejše, maček je od takrat vsak dan lovil miš. To so bili za miš najlepši dnevi življenja.

Miha Matkovič, 7. r.

Ne bo mu krona padla z glave

Pred davnimi časi je živel velik lev s svojo družino. Imel je starejšega in mlajšega leva.

Nekega dne pa je hudo zbolel in svojega starejšega sina prosil, da mu nabere aloe vere in mu skuha čaj. Lev mu je odgovoril, da nima časa in da se mora učiti narediti past za živali. Nato je ubogi veliki lev prosil mlajšega leva, če mu gre nabrat rastlino in mu skuha čaj. Lev je vzel košarico in šel nabrat rastline.

Mlajši lev se je zelo zabaval med nabiranjem in gledal metulje in ptice. Zelo vneto jih je iskal, saj je vedel, da dela dobro stvar.

Ubogi bolni lev je pogledal skozi okno in zagledal starejšega leva, kako se igra s prijatelji in spušča zmaje. Čez nekoliko časa se je mlajši lev vrnil in ubogemu očetu skuhal čaj. Po poteklih 5 minutah čakanja je bil velik lev spet zdrav.

Odločil se je, da gre pogledat past starejšega sina. In ko je prišel ven iz hiše, je videl, da ni nobene pasti za živali, zato je bil starejši lev kaznovan oziroma je mlajši sin dobil prestol za novega kralja živali. Tega se je starejši lev kesal.

Nika Kuzma, 7. r.

Osel gre samo enkrat na led

Nekega dne je volk hodil po gozdu. Bil je zelo lačen, zato je hotel poiskati hrano. Naenkrat je mimo njega priskakljaj majhen zajček in vprašal volka: »Kdo pa si ti?« Volk pa: »Jaz sem tisti, ki te bo nocoj imel za kosilo!« Zajček je začel bežati in volk se je pognal za njim, a nikakor ga ni mogel ujeti. Zajec se je skril za drevo. Volk mu je pripravil past in zajec se je ujel vanjo. Nato ga je iz pasti rešil tiger. Zajec se mu je zahvalil: »Hvala ti res!« Tiger je odšel brez besed. Volk se je tako razjezil nad tem in sklenil, da mu bo nastavil še večjo past, a zajec je to slišal. Ko je naslednji dan prišel na isto mesto, se ni ujel v past. Nato pa je zajec rekel volku: »Ha, volkec, osel gre samo enkrat na led!« Volk je obupal in zdaj je samo še rastline, saj je spoznal, da je to zanj prenaporno.

Larisa Milek, 7. r.

Osel gre samo enkrat na led

Nekoč je živel raček. Nekega dne, ko je bil že dovolj velik in se je odločil malo raziskati svet, se je odpravil na pot proti bližnji farmi. Bil je še majhen in brez izkušenj, zato ni vedel, kako nevarna je lahko farma. Ravno zaradi tega se je izleta celo veselil. Končno je prispel na farmo, prepričan, da bo tam spoznal veliko novih prijateljev in mogoče celo dobil dom. Ampak glede tega se je močno motil. Farma je na prvi pogled izgledala zelo prijetna in prijazna. Na njej je bilo veliko različnih živali, kot so kokoši, petelin, konji, prašiči in daleč v kotu je sedela mačka.

Ko je opazila račka, se je odločila, da mu bo ponagajala. Pristopila je k njemu in ga ogovorila: »Dober dan, mali raček, kaj te je pa zaneslo sem?« Raček ji je povedal, da je odšel od družine in se napotil po svetu iskat svoj dom, ki naj bi bila ta farma. Mačka se je razveselila, saj bo tudi tega račka, kot je že prej mnoge druge, lahko poslala v pogubo. Uživala je, ko je gledala, kako ji je vsak raček za račkom nasedel. Račku je rekla, da je na kmetiji dobrodošel, ampak mora, da ga bodo živali sprejele, prinesiti 3 kamenčke iz bližnje reke. Račku se to ni zdelo nič težkega, saj je bil odličen plavalec. Takoj se je napotil k reki, maček pa se je le potihoma smejal, saj je vedel, da je v reki krokodil, ki že dolgo ogroža kmetijo.

Ko je raček prišel do reke, se je potopil in pobral kamenček. Ko se je potopil drugič, je pod vodo zagledal velikanskega krokodila, ki je plaval proti njemu. Raček se je ustrašil in hitro splaval nazaj na kopno, krokodil pa za njim.

Raček je šele zdaj spoznal, da ga je mačka le vlekla za nos in da je imela njegova mama prav glede mačk, ko je rekla, da se jim ne sme zaupati, saj mislijo le na svojo korist.

Klara Markovič, 7. r.

Prašičja sodba v Kranju

Bil je gospodar z imenom Jure Katrastrofalec. Imel je prašiča imenovanega Slanaluknja. Ta je bil požrešen in je pojedel vso hrano, ki jo je Jure kupil. Zato je Jure Katrastrofalec kmalu postal reven in si ni mogel privoščiti veliko hrane. Slanaluknja je tako postal neizmerno lačen.

Jure pa je živel blizu soseda Jožeta Solatojedca, ki je imel vrt poln solate in je to solato Slanaluknja zelo želel jesti.

Jože Solatojedec je opazil prašiča Slanoluknjo, kako strmi v njegovo solato in to ravno tisto, ki jo je imel on najrajši, zato se je zelo razjezil, saj se mu je zdelo, da ve, čemu in s kakšnim namenom strmi prašič v solato. Takoj je poklical policijo, rešilce, sodišče, FBI in še nekaj ostalih ustanov, za vsak slučaj.

Ko so prišli, so Juretu vdrli v stanovanje, da se je na smrt prestrašil. Peljali so ga na sodišče, skupaj s prašičem Slanoluknjo. Nastopil je sodnik Žan Velika Trska, ki je vprašal ljudstvo, kaj si mislijo o tem – ali naj ju obsodijo na smrt ali naj ju pomilostijo. Enoglasno so ju mahoma obtožili na smrt – vendar je v istem trenutku prišel Kevin Lesenkozolec in je rekel, da je to butasto, saj Slanaluknja ni počel nič drugega, kot samo gledal solato. Samo to, nič manj in nič več. Ljudstvo se je spametovalo. In odšlo brez besed.

Jože Solatojedec pa se je tako razjezil, da je začel skakati, da se je cela zemlja tresla. Jure in Slanaluknja sta odšla domov precej zmedena, a vendar vesela, saj bosta morda še kdaj lahko – če ne drugega – gledala solato.

David Gorše, 7. r.

Pozabljena

Gospod in njegova žena sta, držeč se za roke, vodila svojega sina skozi gnečo na ozki ulici, polni kričečih branjev, ljudi, ki so barantali z njimi, in ostalih meščanov, ki so hiteli vsak na svoj konec.

Ostrovhar je slovel kot dober gospodar svojim podložnikom, saj sta se skupaj z Lejlo rada sprehajala po svojem mestu in osebno skušala ugoditi njihovim željam.

Medtem ko je njen mož s kovačem razpravljala o tem in onem, je Lejla raje izpustila dolgočasen pogovor in se zagnala za majhnim fantkom, ki se ji je pletel okoli nog. Podila sta se pred kovačevo delavnico in v trenutku nepozornosti se je petletnik zletel v visok stolp zloženih jabolk, ki se je ob udarcu zamajal, da se je vrhnji zaboj začel vse bolj nagibati proti zaskrbljeni mami.

Ostrovhar je pohitel k svoji dragi in jo potisnil s poti padajoče nevarnosti, medtem ko je z bližnje stojnice prihitela na pomoč neznana ženska, ki jo je Lejla kasneje prepoznala kot nuno, in pridržala preostale zaboje, da se ne bi še ti prevrnili.

»Hvala vam, sestra,« je gospa hvaležno vzdihnila in se nasmehnila svoji rešiteljici, njen mož pa je le strmela v znane rjave oči in rdeč pramen las, ki ji je uspel ulti izpod rute. Nerodni trenutek je prekinila še vedno neimenovana ženska. »Malenkost, gospa,« je hitro odgovorila, se ralo priklonila in šla svojo pot.

Zmedena ženska se je obrnila proti Ostrovharju: »Dragi, ti je ta sestra poznana?«

Mož se je za trenutek vrnil v daljne dogodke pred dolgimi sedmimi leti. Kako je že bil obljubljen eni, pa ga je zaradi svoje samovšečnosti izgubila, kako se je s krvjo prebil čez vse tiste Turke za svoje rojake in se vrnil nazaj z ženo, kako je izvedel, da je Rozamunda odšla služiti Bogu v samostan in se mu je skoraj zasmilila, a se je nato spomnil, da le izpolnjuje svoj del dogovora. Kako je bila ona, prav ta, v črno odeta ženska, ki je pomagala njegovi ženi, Rozamunda, tista, ki ga je pripeljala do ljubezni njegovega življenja.

A to je bila zgodovina. Zdaj je začel novo življenje. »Ne, nimam je v spominu,« se je nasmehnil svoji Lejli.

Daša Bahor, 8. r.

Kralj Matjaž

Ob polnoči se je kralj Matjaž zbudil. Bil je ves srečen, ko je pred sabo videl junaka, ki bi jih rešil. Kasneje pa je junak zbežal in kralj Matjaž se je zelo razjezil, saj je videl, da jih nihče ne bo rešil. »Kaj pa če so zlobni kralji po dolgem času že odšli?« je vprašala Alenka. Matjaž je zaskrbljeno odgovoril: »Hm ... na to pa nisem pomislil!« Skupaj so odkorakali ven iz jame. Pred sabo niso videli gradu, temveč veliko vas. Odšli so še v njo; tam pa so jih vsi začudeno gledali. Nekaj vojakov je Matjaž poslal, da bi koga vprašali, kaj se je zgodilo z gradom. Vojaki so prišli, vendar so žalostni odgovorili, da je grad že ogromno let podrt. Po nekaj urah spraševanja drugih so do njih stopili znanstveniki in začeli spraševati: »Si to res ti, kralj

Matjaž?« Nekaj takih vprašanj je še bilo, nato pa so jih z avtobusi odpeljali v Ljubljano. Tam je Matjaž zahteval svoj grad in zakon, da nihče ne potrebuje denarja in hoje v šole in službe, da bi jim on vse dal. Tako so se nekaj ur kregali in ker nobeden ni volil za njega, so ga pregnali. Matjaž je poslal svojo vojsko v vojno. Ko je Slovenija to izvedela, je svoje vojake poslala na kralja Matjaža. Vojna ni bila taka, da bi jo kralj Matjaž razumel. Tako se je rešil le on, Alenka in 10 vojakov. Vsi so pobegnili nazaj v jamo. Ostalih 90 vojakov so zaprli v zapor in takrat, ko je vhod v jamo izginil, so izginili tudi vojaki v zaporu. Tako več nihče ni videl kralja Matjaža.

Alja Deržaj, 6. r.

Kako je nastal dež

Nekega dne se je fant po imenu Martin sprehajal po ulici, ves vesel, ker je v šoli dobil petico.

Ko je prišel domov, mu je mama povedala zelo slabo novico. Povedala mu je, da je dedek pristal v bolnišnici, ker je imel hudo prometno nesrečo. Martin je za hip nehaj dihati in začel jokati, medtem ga je mama mirila, da bo vse v redu. Po nekaj težkih dneh je dedek umrl na smrtni postelji. Preden je umrl, je vnuku povedal, da ga ima rad in da bo v nebesih mislil samo nanj.

To so na nebu slišali velikani in začeli jokati tako močno, da so na zemljo padle prve kapljice in tako je nastal dež.

Larisa Milek, 7. r.

Za petko dobiš pet poljubov

Za nekaj dobrega, kar narediš, dobiš nagrado. Včasih lahko za neko število dobiš enako število nagrad.

Tako je Ranta dobil petko pri geografiji, saj je Metki obljubil, da se bo učil, pa čeprav je len in bi samo jedel, spal ali pa igral košarko. Ta mu je pa v zameno oz. za nagrado dala ne enega, temveč pet poljubov! Zato so odšli v slaščičarno. Tam si je Ranta seveda vzel deset kepic sladoleda. Metka je v slaščičarni Ranti povedala, da za petko dobi pet poljubov. Saj Ranta je dober fant, brez Metke je dobil pri učiteljici Enkici oceno štiri s plusom. Z Metkino pomočjo pa je pri učiteljici geografije dobil pet. Po sladkanju v slaščičarni je Ranta odšel domov. Odnosi med Metko in Ranto so bili zelo dobri, saj sta bila skupaj že v disku, kjer sta se tudi prvič poljubila. Seveda je Ranta dobil več poljubov in objemov.

Knjiga mi je zelo všeč, saj ne govori le o košarki, ampak so v zgodbi tudi ljubezenski zapleti. Knjiga je tudi zelo zanimiva, saj se Ranta čez čas nauči pravil življenja in medtem odrašča. Na začetku zgodbe se zelo otročje obnaša, na koncu pa ima že svojo ljubezen in ve, kaj se zgodi, če se ne obnaša tako, kot bi se moral.

Alja Deržaj, 6. r.

Potovanje v deželo domišljije

Prišel sem iz šole. Doma ni bilo nikogar. Šel sem v sobo in se začel igrati z lego kockami. Sestavil sem čudovit dirkalni avto. Igral sem se dirke.

Kar naenkrat so se začele premikati vse kocke v sobi in odprl se je portal v drugo deželo. Čarobni vrtinec me je potegnil v portal in znašel sem se v Lego deželi. Velik sem bil kot lego figurica. Vsi so se čudili, kdo je ta novi dirkač v njihovi deželi. Vsi drugi dirkači so se čudili mojemu dirkalniku, ki sem ga sestavil. Poklicali so nas na start. Dirkalniki so zabrneli in dirka se je začela. Na tribunah je bilo tisoče lego navijačev. Glasno so navijali za vse dirkače. Dirka je bila zelo izenačena, ampak v zadnjem krogu sem vklopil turbo raketni pogon in kot strela sem prvi prišel skozi cilj. Na zmagovalnem odru sem dobil pokal in lego šampanjec. Ko smo se polivali s šampanjcem, me je kar naenkrat odneslo v našo dnevno sobo in videl sem, da sem se v resnici polil s čajem, ki sem si ga prinesel, ko sem se začel igrati s kockami.

Še danes nisem pozabil čudovite zmage.

Mark Panjan, 4. r.

Moj prijatelj Rok

Moj prijatelj Rok šteje 9 let, kakor jaz. Hodi v OŠ Milke Šobar v Črnomelj. Včasih se igrava skupaj pri meni doma. Ob petkih hodiva na telovadbo v Črnomelj. Rok potrebuje veliko pozornosti in strpnosti. Je malce drugačen od mojih sošolcev. Zelo rad se igra igro spomin in človek, ne jezi se. Govori počasi in težko ga je razumeti, ampak sčasoma se navadiš. Je zelo vljuden in vedno reče hvala, ko mu kaj daš. Njegova posebnost je v določenih telesnih gibih. Mene to ne moti, zato sem z njim vljudna, umirjena in ga zbrano poslušam. Kadar sem z njim, se mu prilagodim tako, da se ob meni počuti varnega. Prav rada sem v njegovi družbi, ker mu hočem pomagati, da se počuti dobro.

Rada sem v družbi z njim, ker je moj prijatelj in ga spoštujem.

Klementina Panjan, 4. r.

Kralj Matjaž

Kralj Matjaž se umiri
in spet mirno zaspi.
Sanja, sanja o junaku,
da mu pokaže meč in svojo moč.
Junak mu od daleč govori,
pridem, ko se zdani.
Šum in hrup že grmi,
junak v sedlu že sedi.
Matjaž in bradatih sto
z meči mahajo z vso močjo.
Bitka je končana,
zmaga je Matjaževa.

Tilen Bebar, 6. r.

Mala morska deklica

Nekoč mala morska deklica je živela,
ki najlepši glas v morju je imela.
Zato k čarovnici je priplavala,
da jezik ji je odrezala,
tako je čirule čarule,
zdaj dobila je prave noge.
Vrag naj te vzame,
zdaj pena na vodi postane.
Duša je kruša, zdaj v nebesih nastane,
še 300 let čakanja ji ostane.

Kevin Tilen Kuretič, 5. r.

Mala morska deklica

Mala morska deklica je v morju živela,
s sestricami lepo pela
in lep vrtiček imela.
Po dolgem času se je odločila,
da bo dragoceni čas s princem delila.
Potem se je odločila,
da k čarovnici bo skočila,
za njen glas,
da s princem živela bi cel čas.
Napočil je čas,
da se poročita,
ampak ji je usoda dodelila,
da se je v peno spremenila.

Leon Pavlinič, 5. r.

Mala morska deklica

Mala morska deklica živela je na dnu morja,
plavala je z ribami in sadila rožice.
Imela se je res lepo,
odločila se je, da ji noge zrastejo.
Zato se je pri čarovnici oglasila,
da tam bi noge dobila,
tako se s princem bo poročila.
Od glasu se je poslovila,
da s princem bi prenočila.
A ker princ se poročil je z drugo,
ona se je spremenila v morsko peno.

Nika Valentina Kočever, 5. r.

Mala morska deklica

Mala morska deklica
na dnu morja je živela,
res lepa je bila.
Rada imela je kraljeviča
iz palače.
Nekega dne se je odločila,
da hoče dobiti noge,
tako je odšla k čarovnici,
v zamenjavo za njen lep glas
je dobila noge.
Tako se je s princem poročila
in naslednjega dne v peno
se spremenila.

Neja Klepec, 5. r.

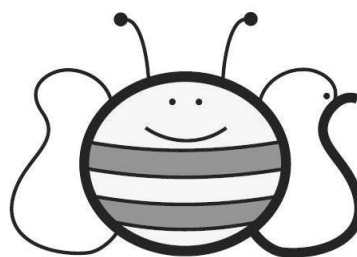
Mala morska deklica

Mala morska deklica
v globini je živela,
se z valovi je igrala
in ladje opazovala.
Nekoč na ladji
zagledala je princa,
a nesreča se je zgodila,
ladja se je potopila.
V princa se je zaljubila
in si obljubila,
da z njim se poroči.
Brž k čarovnici je odhitela,
da človek bi postala.
Svoj glas čarovnici je dala, da s princem bi
zaspala.

Petra Lozar, 5. r.

OSNOVNA ŠOLA
KOMANDANTA STANETA
DRAGATUŠ

OSNOVNA ŠOLA
KOMANDANTA STANETA
DRAGATUŠ

Naše mesto

Naše mesto to smo mi,
v njem veliko je ljudi,
ki se jim večkrat kam mudi,
a prijazni niso vsi.
Obdajajo nas polja,
prav z vseh strani.
In vedno, ko se dani,
prebudi nas hrup okolja.
V našem mestu je šola,
ki ima igrišče,
na katerem se veliko ljudi rola.
Naše mesto majhno je,
prav tako najlepše je,
ki Dragatuš mu je ime.

Valentina Čavič, 8. r.

Telefon

Telefon je naprava,
ki ni tako zdrava kot narava.
Na njem imamo vse, razen sreče in zdravja.
Na njem je tudi Skype in na Facebooku
dobimo še en lajk.
Pomembno pa je,
da količina omejena je!

Valentina Čavič, 8. r.

Sladko prijateljstvo

Prijatelj je nekdo,
ki stoji ti ob strani,
prijatelj te v nevarnosti
vedno brani,
prijatelj ne reče grdih besed
in te pogosto povabi na sladoled.
V sladoledarni,
pravi tovarni,
naročiva si kup sladoleda,
ker sva prava sladkosneda.

Klara Hudelja, 4. r.

Pesem o prijatelju

Prijatelj mi vedno stoji ob strani,
tudi ko mi ne gre vse po načrtanem plani.
Nikoli ne sili me v nič,
tudi če ne bi hotel leteti kot ptič.
Prijatelj je včasih tečen kot muha
in mi kdaj kaj zakuha.
A ga vseeno imam rad,
raje kot zakladov poln grad.

Ana Cerar, 4. r.

Smreka

To
je lepo
vitko in
vedno zeleno
veliko drevo.
Smreka,
ponosna ponosna
gospodična, ki se
rada pozibava,
kadar
se veter vije
okoli nje. Lepa
nevesta postane, ko
sneg jo objame.
|__|

Anže Babič, 8. r.

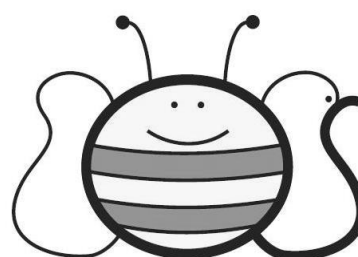
Sladoled

Sladoled –
sladek je kakor
gozdni med in mrzel kot
hladen led. To je slavna jed, ki
jo pozna vsak izmed nas. Ljubi ga
vsak – celo sam pes samojed. Čokolada,
vanilija, jagoda in stračetela – m okusov
in barv je toliko, kot pisanih
kred. Slaven je kakor naš
lepi slovenski Bled.
Tako je dober,
da ga poješ
vsaj za 6
velikih
zvrha-
nih
skled.

Kevin Požek, 8. r.

OSNOVNA ŠOLA
KOMANDANTA STANETA
DRAGATUŠ

OSNOVNA ŠOLA
KOMANDANTA STANETA
DRAGATUŠ

Življenje

Vsak nov dan
prinese novo moč,
in tako vsak državljan
ima vse večjo moč.
Le eno je življenje,
ki težko ga plačamo,
pomembno je deljenje,
s katerim dobroto si vračamo.
Življenje je dan,
ki včasih vsebuje grmenje.
Življenje je kot dlan,
ki na dan prinese navdušenje.

Nina Rogina, 9. r.

Beden dan

Pišem domačo nalogo.
Gledam v zrak,
saj v moji glavi je mrak;
le kako narediti to grdo nadlogo?
Izgovore iščem, a jih ne najdem.
Na WC me tišči,
palačinke se mi jesti mudi.
Pomagajte! Le kako se naj najdem?
Nenadoma telefon zazvoni.
Ko se oglasim, ugotovim, da Nina kliče.
Žalostna pravi: »Za raziskovalno gremo jutri
v Dobljče!«
To mi še bolj polepša dan.
Ko še preostanek pesmi napišem,
pozno ležem in si rečem:
»O, ti dan, nikoli bolj vsran!«

Kevin Požek, 8. r.

Življenje

Življenje se začne,
ko svet prvič zagledamo.
Nič drugega nam ne preostane,
kakor da mu sledimo.
V življenju se zgodi,
da se nam nasmehne sreča.
Včasih pa se zgradi
veselje žareče kakor sreča.
Življenje hitro mine,
čeprav se zdi počasi.
Zato zgrabi vse spomine,
saj to so lepi časi.

Eva Kump, 9. r.

Manjino popoldne

Ko Manja pride čez most,
zagleda prekrasen gozd.
V gozdu jo čaka lisica,
nad njo pa leta čudežna ptica.
Manjina mama
gleda, kako leti salama.
Bratec teka za njo bos,
dokler ne pade na nos.
Ko Manja konča lov,
pride utrujena domov.
Vseeno ji pride na misel še igra,
zato vzame plišastega tigra.

Ana Cerar, 4. r.

Zmešnjava (nonsens)

Če miš se človeško smeji,
potem drevo trdi,
da sinica plava,
sigurno potem je voda lava.
Kava po mestu hodi,
njo pa kakav vodi,
kopriva vice govori,
ta čas pa se kotitev krompirja godi.
Če cof je krof,
potem pes je mačka,
rastlino boli tačka
in začetek je konec.
Pesem od veselja poka,
knjiga po pisalu stoka,
Italija ima vojno z nožem,
paradižnik pa poroko z nojem.
V Indiji in Koromandiji je miš pogača,
raca pa ropar, ki nič ne plača.
Tank je v vojni kot pištola s kolesi,
opica pa grof džungle v pesi.
Človek ima rad surov krompir,
lev pa postal je pravi kavalir.
Krava bo jutri nosila kravato,
Kitajci pa po kitajsko rekli paradižniku bi
tomato.

Leon Pavlinič, 5. r.

Živa

Živa,
ko prvič zagledal sem te,
čas ustavil se je.
Pogled padel mi je le nate.
Tako zaljubljen sem se.
Ko drugič zagledal sem te,
nisem mogel verjeti,
da čisto zmedlo me je,
da je takšna lepotica prišla na svet.
Ko nagovoril sem te,
si rekla mi ne.
Sem poskušal še ...
Priložnost vnela se je.
Če rekla boš da,
rad te bom imel močno.
Nobeden te ne bo ljubil bolj kot jaz.
Moja Živika ...
Če rekla boš ne,
srce v kamen spremenilo se bo.
Bodo oživele še solze
in jokal bom močno.
Živa, brez tebe ne morem živeti.
Ti si kakor najlepši cvet.
Ljubil te bom spet in spet,
do konca svojih let.

Jan Perko, 8. r.

Moja prva risanka

Moja prva risanka je bila Tom in Jerry,
v kateri maček išče miša,
to Tomov poskus pri lovu je že tisočeri.
Od njiju se trese cela hiša,
kot da bi se vlila nevihta,
dom se še dolgo ne stiša.
Ko se jezijo na Toma, pride ihta,
Jerry pa iz svoje luknje posluša
in čaka, da se zunaj vse zrihta.

Daša Bahor, 8. r.

Če zmaj požre mamo

(Na poti od Strička k mami)

*Jurček, Striček in Pikec so tekli čez ulico, kjer jih je kabel spotaknil h košu, ta pa jih je požrl.
Čez en dan so odleteli v leteči tovornjak z mesom, ki se je samo peklo.*

JURČEK: Sedaj se pa najejmo.

BEDRO: Ne požrite, me, ne požrite!

PIKEC: Kdo je to, Bedro?

BEDRO: To sem jaz in to je moja prijateljica Klobasa.

STRIČEK: Poberimo se, brž!

BEDRO: Čakajte! Ste lačni?

PIKEC: Niti malo!!!

BULDOG HÁNIBAL: Hoov!! Stojte! Jaz, é slavni é pes Hánibal sem vas ustavil!

Jurček, striček in Pikec tečejo naprej, Hanibal pa za njimi.

BULDOG HÁNIBAL: Komaj tečem!!! Tace me bolijo! Au!

Jurček, Striček in Pikec Hanibalu pobegnejo, a jih spet čaka nov izziv.

POSTELJA ŠT. 1: Brum! Mudi se mi v Južno Korejo! Adijo.

STRIČEK: Kaj je pa to?

PIKEC: Raje vprašaj, kdo je to.

JURČEK: To je moja postelja št. 1. Stoj! Vrni se! *Vpije.*

POSTELJA ŠT. 1: Brum! Kaj?

JURČEK: Nas odpelješ domov?

POSTELJA ŠT. 1: Itak, le gor.

Postelja pelje, pride do vojske tankov.

PIKEC: Skočil bom in jih zamotil.

STRIČEK: Pa daj!

PIKEC: Hopa! A, a,a,a,a,a,a, hopa! Mina je moja!

Pikec vrže mino in zbeži, vsi tanki pa v zrak!

POSTELJA ŠT. 3: Hop name. Greva brž.

PIKEC (*užaljeno*): Ta svet me bo pokončal.

POSTELJA ŠT. 3: Dohitevam te, Postelja št. 1.

POSTELJA ŠT. 1: Vsi na Posteljo št. 3.

HIŠA: Požrla vas bom.

BLOK: Jaz vas bom, le v mene.

JURČEK: Vsi v dvigalo!

Prišli so gor, a vrata so bila zaklenjena, kajti zmaj je zaklenil vrata, saj je gol spal v postelji.

PIKEC: Od tistih tankov imam še eno mino od tankov.

Pripeli so jo na vrata in se skrili za kot. Zmaj se je prebudil in hitro oblekel hlače, nato je mimo pripeljala postelja št. 3 in ga nehote povozila.

STRIČEK: Razrežimo mu trebuh in rešimo mamo!

POSTELJA ŠT. 1: Noter pa zašijmo blazino, da ne bo več lačen.

JURČEK: Super ideja.

STRIČEK: Nož, motorna žaga, koli, velika vrv s kljuko, blazina in šivanka.

Striček je z motorno žago razrezal trebuh, z vrvjo ven povlekel mamo, zgrabil blazino in mu jo vrgel v želodec ter ga zašil. Ker je bila koža trda, je luknje delal z nožem. Mama pa je bila spet rešena in z nami.

Žan Kobetič, 5. r.

INTERVJUJI

INTERVJU Z UČITELJICO JULIJANO TURNŠEK HEIJ

Odločil sem se opraviti intervju z učiteljico Julijano Turnšek Heij, ki je na naši šoli zaposlena že 25 let. Poučuje angleščino in je včasih tudi nemščino. Poleg nemščine in angleščine dobro govori tudi nizozemsko, francosko in rusko. Je stroga in na naši šoli nekako edina še »vlada z železno roko«.

Zakaj ste se odločili za poklic učitelja? Kdaj je prišlo do te odločitve?

»V resnici se nisem odločila. Imela sem štipendijo od občine in potem sem morala to štipendijo odslužiti. Drugače pa nisem nameravala biti učiteljica. Angleščino sem samo hotela iti študirat, ker se mi je zdelo, da jo znam in da bo to lahek študij, in to je vse. Šele potem sem ugotovila, da je to moj poklic.«

Imate poučevanje še vedno tako radi kot na začetku službovanja? V vseh teh letih poučevanja ste učence naučili veliko stvari. Kaj so pa Vas najbolj naučili učenci?

»Mislim, da vsako leto celo raje poučujem. In strašno rada popravljam teste, ker tam vidim, da sem nekaj naučila, pa kaj je še treba. Hm, kaj so mene najbolj naučili učenci? Da ni prav, da sem tako stroga, pa sem vsako leto malo manj stroga. Čeprav se komu še ne zdi, ampak sem včasih bila dosti strožja. Malo so me omehčali.«

Nekaj časa ste opravljali delo ravnateljice. Menite, da ste bili uspešni? Kaj bi na naši šoli še izboljšali?

»To je težko reči, če sem bila uspešna. Presneto težko je biti ravnatelj in jaz nisem pravi tip za ravnatelja. Jaz sem hotela učitelje vzgajati kot razred, to pa ne gre (smeh). Ja, na nek način sem bila uspešna. Sem pa strašno vesela, da nisem več; nikdar več ne bi hotela biti ravnateljica, ker je to preveč odgovornosti. Čisto za »vsako figo« odgovarjaš. Če npr. učitelj česa ne naredi, je odgovoren ravnatelj, kot je minister odgovoren za sektor.

Mislim, da ni kaj dosti izboljšati, da je vse kar v redu.«

V časih, ko si učenci vse več upamo, se zdi, da ste med učitelji naše šole nekako najbolj ohranili avtoriteto pri učencih. Kako, da ste še vedno tako strogi? Kako Vam še vedno uspeva ostajati učiteljica z »železno roko«?

»Jaz imam avtoriteto v sebi. Moj oče je bil strašno strog človek in me je strogo vzgajal. Nato sem 9 let trenirala kotalkanje, sem bila športnica in sem imela strašno strogega trenerja ter sem videla, da se da samo z veliko dela, le na ta način, nekaj narediti. In zato še vedno zahtevam, da se vedno dela naloge. Mora biti neka delovna disciplina. Jaz pa strastno želim naučiti tisto, kar moram naučiti, in za to dobivam državno plačo, to je moje delo in to rada delam. Ne znam drugače. Saj se tudi rada hecam, samo treba je najprej delati. Zgleda, da po svoje v tem tudi uživam.«

Glede na to, da Vas tako kličejo že slabih 20 let, kaj mislite, kako ste dobili vzdevek »Nemška«?

»Učila sem nemščino, zdaj učim angleščino in se »Angleška« ne da tako hitro povedati kot »Nemška«. Verjetno je bil razlog tudi to, ker sem tako stroga in pri Nemcih je znan rek »Ordnung und Disziplin«, kar pomeni »red in disciplina«. Verjamem, da se enostavno brez nekega reda in discipline ne da toliko narediti, kot na ta način.«

Poročeni ste z nizozemskim slikarjem Heijem. Imate tudi sami radi umetnost? Če da, nam, prosim, povejte, kako se z njo ukvarjate?

»Seveda, seveda. Ko sem hodila v osnovno šolo, sem hotela postati slikarka. V gimnaziji sem želela biti igralka in sem 2 leti delala v eni gledališki skupini. Drugače pa klasično glasbo obožujem. Možu pomagam pri prirejanju razstav, včlanjena sem v Kulturno umetniško društvo Artoteka, kjer sem tudi kar aktivna.«

Kako preživljate prosti čas? S čim se ukvarjate?

»Včasih sem najraje delala na vrtu, zdaj me pa že križ boli. Zdaj peljem psa na sprehod, pa spim popoldne, zvečer pa gledam televizijo. Z možem vedno gledava filme, take kvalitetne, ne kakšne limonade, pa kakšne dokumentarce in se potem o tem pogovarjava. Pa z vnukinjo nekaj prostega časa preživim. Drugače imam občutek, da ga sploh nimam, ker pridem iz šole tako utrujena, potem se moram malo odpočiti, kasneje je treba kaj narediti. Zvečer gledam filme, to pa obožujem.

Rada bi brala knjige, pa si jih ne upam začeti brati, ker ne morem knjige odložiti, dokler je ne preberem. Enostavno si ne upam. Med počitnicami da, med šolskim letom pa sploh ne in so mi filmi dober nadomestek za to, ker jih z možem gledava in potem debatirava.«

Kako Vam izven službe še koristi znanje mnogih tujih jezikov (angleščina, nemščina, francoščina, nizozemščina ...)?

»Jah, fino je, ker se lahko z ljudmi pogovarjaš. Recimo dosti tujcev pride mimo Obrha, pa se lahko z njimi pogovarjam. Na ta način sem spoznala Newyorčana. Dva sta prišla iz New Yorka in sta iskala svoje korenine. Nista se znala pogovarjati, pa so mu rekli: »Tam pejte v tisto hišo, tam znajo angleško.« Potem sta prišla k nam in smo jima pomagali. In tako sva midva bila v New Yorku 10 dni pri njih. No, karto si že kupiš, ampak potem je biti tam drago. In to, da ti vse razkažejo ... En Newyorčan dela v metropolitanskem muzeju kot prostovoljec in ima vse vstope v vse prostore zastonj in mi smo hodili okoli zastonj.

Včasih pomagam komu, npr. mi prinesejo ljudje kakšne papirje, ko dobijo »penzijo« iz Nemčije, pa jim prevedem, kar piše. Fino je, ker si samozavesten, se znaš pogovarjati. Ko sem bila stara 16 let, sem delala kot natakarka na otoku Murterju in je bilo fantastično, ker sem se lahko pogovarjala angleško, nemško in francosko. Krasno se počutiš, ko si frajer, ker tega ne znajo vsi.

Aha, tudi to je, da lahko bolj uživam v filmih. Recimo francoski film, ko gledam, sproti prevajam v glavi in berem podnapise ter se tako preverjam, če sem pravilno razumela in se v bistvu še vedno učim; je lažje, ker tudi zraven poslušam.«

Kevin Požek, 8. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČITELJICO NADO KLOBUČAR

Odločila sem se, da bom naredila intervju z našo učiteljico razredne stopnje Nado Klobučar, ki na naši šoli z veseljem poučuje otroke že 38 let.

Kdaj ste se odločili za poklic učiteljice?

»Za poklic učiteljice sem se odločila v srednji šoli, po tistem pa sem o tem razmišljala že v osnovni šoli.«

S čim se radi ukvarjate v prostem času?

»V prostem času (kolikor ga imam) rada hodim, poleti pa veliko časa namenim kopanju v Kolpi.«

Kot učiteljica razrednega pouka, kateri predmet vam je najlepše učiti in zakaj?

»Nimam nobenega izbranega predmeta, ker moram kot učiteljica razrednega pouka poučevati vse. Uživam pa pri likovni umetnosti, kjer imajo učenci več možnosti svobodnega izražanja in jih samo usmerjam.«

Če bi lahko, ali bi spremenili poklic? Če da, kaj bi radi postali oziroma kateri poklic bi radi opravljali?

»Nikoli v svojem času službovanja nisem pomislila, da bi spremenila poklic ali kraj službovanja. V šoli sem se med učenci vedno počutila lepo in se z vsemi dobro razumela.«

Od kdaj že učite na naši šoli?

»Na OŠ Dragatuš sem prišla 1. 9. 1979, tako da bom letos napolnila 38 let dela v šoli.«

Ali se vam je v osnovni šoli zgodil smešen dogodek, ki nam bi ga zaupali?

»V času službovanja se je zgodilo veliko veselih in žalostnih, pa tudi smešnih stvari. Učitelji najraje to obdržimo zase, ker ne želimo nikogar izpostavljeni.«

Kakšen je vaš moto v življenju?

»V življenju nikoli ne obupaj, ko ti bo najtežje se usedi, razmisli in rešitev se bo našla. Najlepši mi je stavek "ZA VSAKIM DEŽJEM POSIJE SONCE".«

In še nekaj za konec?

»Mladim, ki se sedaj odločajo za poklic, svetujem, naj se odločijo po svojih željah oziroma vesti. Ne glejte, kje se boste zaposlili, ampak kaj bi radi v življenju delali. Največja vrednota v življenju je biti srečen doma in v službi ter delo, ki si si ga izbral, opravljati z veseljem.«

Sara Puhek 9. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČITELJICO IVANKO ŠUŠTARIČ

Odločili sva se, da intervjujava učiteljico Ivanko Šušтариč, ker je zelo dobra in prijazna učiteljica ter mnoga leta vodi tekmovanje Vesele šole, zaradi česar učenci še posebej radi beremo revijo Pil.

Zakaj in kdaj ste se odločili za poklic učiteljice? Če bi imeli možnost, se bi odločili enako?

»Poklic učiteljice me je zanimal že od majhnih nog. Ko sem bila še otrok, smo se s prijatelji pogosto igrali, da smo v šoli pri pouku. Seveda sem bila jaz vedno učiteljica, oni pa učenci. Morali so brati, pisati, računati, jaz pa sem vse pridno ocenila. Ker imam dve precej starejši sestri, sem kmalu postala teta in tako tudi varuška, po malem tudi »učiteljica«. Takrat sem še toliko bolj vzljubila otroke in željo po poučevanju. Zato sem se po končani srednji šoli odločila, da bo to moj dejanski poklic. Te odločitve ne obžalujem in bi se tudi danes odločila enako.«

Kje ste obiskovali osnovno šolo? Ali se vam je v osnovni šoli zgodil kakšen smešen dogodek, ki bi ga delili z nami?

»Osnovno šolo sem obiskovala v Dragatušu, v tej isti stavbi, kjer danes poučujem. V času šolanja se mi je sigurno zgodil tudi kakšen smešen dogodek, ampak je od takrat minilo že toliko let in se ga ne spomnim. Spomnim pa se, da smo takrat imeli zelo veliko proslav, na katerih sem redno nastopala, ter da smo imeli številne ekskurzije po Sloveniji oz. takratni domovini Jugoslaviji.«

Ali vam je lepo učiti na podeželski šoli?

»Ja, na podeželski šoli mi je lepo učiti. Še posebej na dragatuški, ker ima tako lepo zeleno okolico in ker je bila to tudi moja osnovna šola.«

Ali ste že kdaj imeli priložnost učiti v mestni šoli? Kje je boljši odnos do pouka in učiteljev?

»V mestni šoli sem učila samo kot študentka v času študija, ko sem v številnih ljubljanskih šolah opravljala nastope in prakso. Ker je odnos učencev do študentov (predvsem v mestih) drugačen kot do učiteljev, bi težko primerjala. Predvidevam pa, da je na podeželju boljši, ker podeželske šole obiskuje manjše število učencev, tudi razredi niso tako številčni, zato je odnos učitelj – učenec lahko pristnejši.«

Kdaj ste začeli poučevati na naši šoli? Kaj se je od takrat najbolj spremenilo?

»Na tej šoli sem začela poučevati leta 2001. Od takrat se je najbolj spremenil notranji izgled šole. Sedaj so hodniki živahnih barv, krasijo jih mozaiki in številne slike učencev. Tudi učilnice so boljše opremljene, saj imamo v vsaki računalnik in diaprojektor.«

Ali se vam je zgodila kakšna anekdota na OŠ Dragatuš? Če je, prosiva, da jo delite z nami.

»Ene se pa res spomnim. Na šoli imamo vsako leto evakuacijo, ki jo izvedejo dragatuški gasilci. Tako je bilo tudi pred osmimi leti, le da nas takrat o njej niso obvestili po šolskem radiu, temveč je eden od učencev tekel po hodniku in vpil, da šola gori. Ravno takrat je bila pri nas v razredu na praksi študentka in z učenci smo bili tako zatopljeni v delo, da tega učenca nismo slišali. Jaz sem sicer vedela, kdaj približno bo treba ven iz razreda, a nisem bila pozorna. Naenkrat smo slišali gasilske sirene v bližini šole. Brž sem pogledala na hodnik, kje je učenec, ki bi nas moral obvestiti. A hodnik je bil prazen, prav tako vse učilnice. Z učenci smo hitro zapustili šolo. Vsi ostali učenci šole so bili že na zbirnem mestu na igrišču in gasilci so že preverjali, če kdo manjka. In takrat prikoraka naša četica z mano na čelu. Seveda so nas pospremili z glasnim smehom, češ, vi ste pa »zgoreli« v šoli. Od takrat me vsako leto pred evakuacijo v zbornici opozorijo, naj le pazim, da ne bomo zopet »zgoreli.«

Ali imate veliko prostega časa? Kako ga preživljate?

»Verjetno kot vsak zaposlen človek, bi težko rekla, da imam veliko prostega časa. Vsekakor bi si ga želela še več. Sicer pa ga preživljam na našem domačem vrtu, kjer negujem številne rastline ter uživam v družbi treh mačkonov in opazovanju drugih živali, ki so si našle tu dom.«

Kaj bi svetovali učencem za uspešnejše šolanje?

»Za uspešno šolanje so pomembne predvsem dobre učne navade: zbrano sledenje in sodelovanje pri pouku, sprotno učenje, ponavljanje, ki je bistvo učenja, redno pisanje domačih nalog, pozitiven pristop, predvsem pa potrpežljivost in vztrajnost. Z voljo in vajo se da doseči marsikaj. Zato nikar ne obupajte ob prvih težavah, čeprav so videti še tako obsežne in nepremagljive. Nekoč sem prebrala trditev, ki mi je ostala še danes v spominu in bi jo želela deliti z vami, ki vas čaka še kar nekaj let učenja: Umetnost učenja je včasih zahtevna in neprijetna, večinoma pa zanimiva, privlačna in sila zabavna reč.«

Vaš moto je?

»Ne odlašaj na jutri, kar lahko storiš danes.«

Nina Rogina in Eva Kump, 9. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČENKO EVO KUMP

Odločila sem se, da bom intervjuvala sošolko Evo Kump, saj že od 1. razreda nastopa na šolski prireditvi Pogum velja. Letos je vse očarala s svojim čudovitim glasom in je tako postala skupna zmagovalka!! 😊

Od kdaj poješ?

»Pojem že od majhnega, prvič sem javno nastopila v 1. razredu na prireditvi Korajža velja.«

Kako se počutiš med petjem?

»Med petjem se počutim zelo sproščeno in se zabavam, v glavnem v petju uživam.«

Kateri so tvoji najljubši pevci in kateri bendi?

»Najljubši pevki sta mi Charli xcx in Meghan Trainor. Najljubšega benda pa nimam.«

Kateri so tvoji hobiji poleg petja?

»Rada se ukvarjam s svojim psom, rada se družim s prijatelji in večino svojega prostega časa preživljam zunaj.«

O kateri smeri izobraževanja razmišljaš za naprej? Zakaj ravno o tej?

»Nameravam iti v Srednjo vzgojiteljsko šolo, saj imam otroke zelo rada.«

Kaj bi svetovala mlajšim učencem za lažje in uspešnejše šolanje?

»Učite se sproti in ne zadnji dan ter pa poslušajte učitelje, da si boste več zapomnili.«

Ali si zaljubljena? Bi nam zaupala, kdo je ta oseba?

»Ne, nisem še srečala prave osebe.«

Kaj so tvoji življenjski cilji?

»Moji življenjski cilji so, da bi uspešno končala srednjo šolo. Rada bi opravljala poklic učiteljice razredne stopnje.«

Ali te mika tudi pevska kariera?

»Vedno sem si želela vsaj za en dan biti slavna pevka, kot na primer Charli xcx, in upam, da se mi želja kdaj uresniči.«

Nina Rogina, 9. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČENKO NINO ROGINA

Za intervjuvanko sem si izbrala učenko 9. razreda Nino Rogina. Za njo sem se odločila, saj je odlična učenka in s svojim znanjem na tekmovanjih dosega izvrstne rezultate ter odlično zastopa našo šolo. 😊

Kdaj si se začela udeleževati šolskih tekmovanj?

»V 1. razredu.«

Kaj je bil prvi predmet, pri katerem si tekmovala?

»Matematika.«

Kdaj si dobila prvo priznanje? Katero?

»V 1. razredu. Dobila sem Vegovo priznanje in priznanje Računanje je igra. Iz vrtca pa imam priznanje za opravljeno bralno značko. 😊«

Katero področje na tekmovanju ti je najbolj všeč?

»Hm ... Zanimive teme so mi pri zgodovini, tudi biologija mi je všeč in pa Cankarjevo, saj rada berem in pišem spise.«

Koliko ur porabiš za vsako pripravo za tekmovanje?

»Odvisno. Po več dni za tekmovanja, kot so zgodovinsko, tekmovanje za Proteusovo priznanje, Cankarjevo. Za matematiko in logiko se pa ne pripravljam.«

Na katero priznanje si najbolj ponosna?

»Hm, težko rečem. Zagotovo na tista, za katera sem se najdlje pripravljala. To so zagotovo srebrno iz znanja zgodovine in srebrno Cankarjevo (iz 8. razreda), tudi srebrno Proteusovo. Moram pa omeniti tudi raziskovalni nalogi. Lani sem z Dašo Bahor in Kajo Deržaj dosegla srebrno priznanje za raziskovalno nalogo z naslovom »Od nekdanj v Dragatušu pelo in plesalo se je«. Letos smo pa jaz, Kevin Požek in Žan Maljevac izdelali raziskovalno nalogo »Belokranjska pitna voda – ogroženo kraljestvo človeške ribice«. Raziskovalno nalogo delaš skozi celo šolsko leto, zato si res vesel, ko je izdelek dokončan in si zadovoljen z njim ter če se dobro uvrstiš.«

Katera učiteljica te najbolje pripravi na tekmovanje?

»Uf ... Z učiteljico Anito smo se zelo veliko pripravljali na zgodovinsko tekmovanje in nam je na pripravah dobro razložila tudi tisto, česar iz literature sploh nismo razumeli. Prav tako smo se tudi z učiteljico Natašo veliko pripravljali, napisali smo kar nekaj spisov za vajo in veliko smo se pogovarjali o prebranih knjigah. Tudi učiteljica Jožica nam je vsakič priskrbela vso potrebno literaturo, iz katere smo se nato lahko učili. Učiteljici Anita in Jožica pa sta tudi zelo dobri mentorici pri raziskovalni nalogi.«

Kaj o tvojih dosežkih pravijo prijatelji? Kaj pa družina?

»Vedno me podpirajo, ampak me ne ocenjujejo na podlagi tega, saj me šolski dosežki ne morejo opisati kot dobro ali slabo osebo – hči/sestro/prijateljico.«

Kam si se vpisala v srednjo šolo?

»V srednjo zdravstveno in kemijsko šolo na Šolskem centru Novo mesto, smer farmacevtski tehnik.«

Kaj bi rada delala v prihodnosti? Recimo čez 15 let.

»Imam kar nekaj želja, ciljev za prihodnost. Zelo rada bi na kakršen koli način pomagala (zapuščeni) živalim, rada bi sodelovala v prostovoljnih organizacijah, kjer bi pomagali ljudem/otrokom v stiski. Želim se tudi bolje izobraziti o zdravem prehranjevanju in v tej smeri pomagati ljudem ter pomagati osebam z motnjami hranjenja – kot klinična psihologinja. Rada bi postala tudi profesorica slovenščine.«

Eva Kump, 9. razred, novinarski krožek

INTERVJU Z UČENCEM KEVINOM POŽEKOM

Odločila sem se, da bom opravila intervju z učencem 8. razreda Kevinom Požekom. Za to sem se odločila, saj je Kevin skozi osnovno šolo in še posebej v tem šolskem letu dosegel izvrstne rezultate! Letos je dosegel kar dve zlati priznanji, eno srebrno, sodeloval

pa je tudi pri raziskovalni nalogi. Včasih, ko se pogovarjam z njim, imam občutek, da je živa enciklopedija, predvsem kar se tiče zgodovinskega področja.

Katero je tvoje prvo osvojeno priznanje?

»Hm? Nimam pojma.«

Ali se pogosto udeležuješ tekmovanj ali si jih izbereš le nekaj – tista področja, na katerih si najuspešnejši?

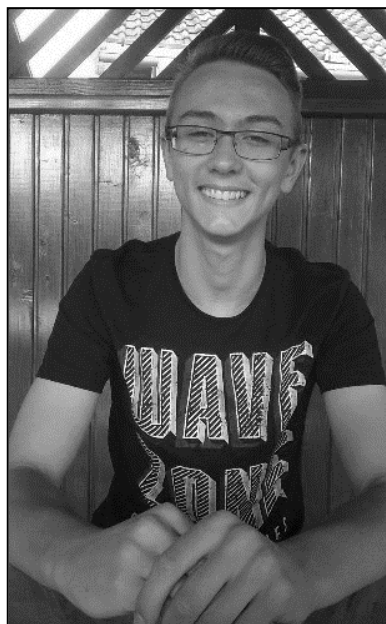
»Ja, vsako leto do zdaj sem šel na vsa možna. Letos sem si septembra rekel, da bom letos naredil enako, pa mi je hitro postalo jasno, da to ne bo šlo (smeh). Drugo leto pa bom šel samo na enih par.«

Na katerem področju si najuspešnejši?

»Ne vem, težko rečem. Na glasbenem in tehnološkem sigurno ne (smeh). Na literarnem mogoče, drugače mi pa gredo tudi nekatera druga precej dobro.«

Na katero priznanje si najbolj ponosen?

»Na vsa. Nobenega ni bilo lahko doseči. Nekako najbolj izstopata pa lansko srebrno Vegovo in letošnje zlato Cankarjevo.«

Katera učiteljica te najbolje pripravi na tekmovanje?

»Mislim, da se vsi učitelji na naši šoli dokaj dobro zavzamejo za učence, katerim so mentorji. Nekako najbolj zavzeto mi delujeta učiteljici Anita in Nataša.«

Ali ti priznanja veliko pomenijo?

»Precej, vsekakor pa ne toliko kot npr. prijatelji.«

Se učiš sproti?

»Seveda ne! Zadnji dan se pa ne vidim iz knjig. Do zdaj se je še vedno splačalo.«

Si zaljubljen? Če si, nam zaupaš ime svoje simpatije? 😊

»Recimo malo (smeh), imena pa ne povem.«

Kje se vidiš v prihodnosti?

»Uf, to je pa težko vprašanje. V gimnaziji (smeh), za naprej pa ne vem. Mogoče kje v tujini. Upam, da bom kdaj dosegel višje položaje.«

Nina Rogina, 9. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČENCI 9. RAZREDA

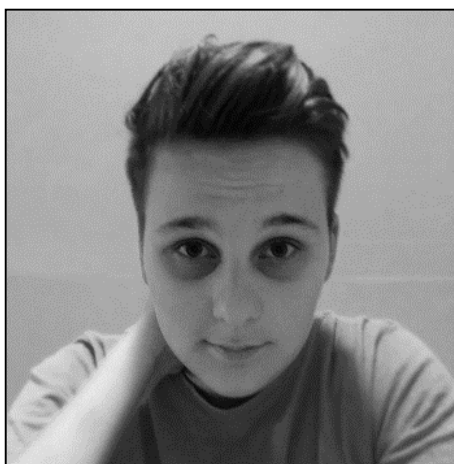
Tudi letos smo novinarji izvedli intervjuje z našimi učenci, ki nas bodo prihodnje šolsko leto zapustili in svojo pot nadaljevali v srednjih šolah. Učence 9. razreda smo povprašali po njihovih izkušnjah in spominih iz osnovne šole ter nasvetih za generacije, ki prihajajo za njimi.

Zastavili smo jim naslednja vprašanja:

1. Kaj iz OŠ Dragatuš se ti je najbolj vtisnilo v spomin?
2. Kaj so te učitelji na naši šoli najbolj naučili?
3. Kaj bi svetoval/-a učencem mlajših generacij?

Nuša Prijanovič

1. Preurejeni prostori (stranišča, učilnice ...) in obljubljeni žoge. :P
2. Naučili so me, da moram biti pridna in da se moram držati reda. Izpostavila bi rada dva predmeta: telovadba in matematika. Učitelj telovadbe me je zelo dobro naučil igrati odbojko in postopnega napredovanja pri delu. Po njegovi zaslugi se bom v prostem času še naprej ukvarjala s športom. Učiteljica matematike me je pa zelo dobro naučila računati, za kar sem ji zelo hvaležna. In seveda vsi ostali učitelji, ki so pripomogli k osvajanju novih znanj na različnih področjih.
3. Svetovala bi jim, naj se, če se le da, prijavijo na športne izbirne predmete, saj bo njihovega prostega časa zaradi učenja vse manj.

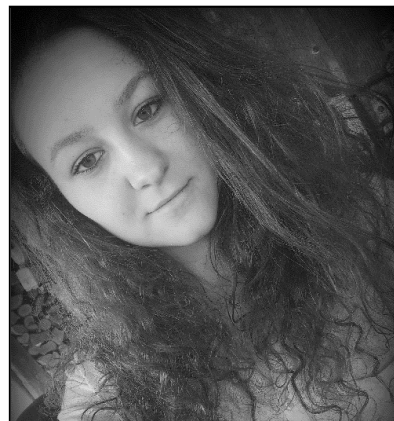
Žan Maljevac

1. Najbolj se mi je vtisnilo v spomin predčasno bežanje iz jedilnice.
2. Naučili so me, da se moramo v življenju za veliko stvari potruditi, da vedno ne obstajajo bližnjice in da moramo trdo delati.
3. Uživajte in čim bolj izkoristite teh 9 let, saj zdaj vam je najlepše. Čim več se učite, da boste sprejeti na šolo, ki si jo želite.

Eva Kump

1. Malice, telovadba in rekreativni odmor.
2. Naučili so me, da se moramo med sabo imeti radi.
3. Priporočam vam, da se učite sproti.

Domen Rožman

1. Ko sva se z Žanom igrala s traktorji.
2. Uporabljati uro.
3. Ne zaupajte nobenemu učitelju.

Nina Rogina

1. Ure športne vzgoje, učitelje, malice, majhnost šole ...
2. Delati seminarske naloge in PPT predstavitve, ki smo jih naredili kar nekaj, a nam bo to prav prišlo za srednjo šolo.
3. Ne kregajte se med seboj in držite skupaj, ne pritožujte se nad učitelji, ampak se jim raje prilagodite.

Kristjan Peršič

1. Ko smo zmagali na orientaciji.
2. Nič.
3. Ne plonkajte in hitro prihajajte na malico.

Kaja Deržaj

1. Jedilnica, in sicer hrana, ker se je ves čas ponavljala, ter ko smo predčasno odhajali ven in nas je učiteljica angleščine iskala. Mogoče tudi dogodek z mišjo pri omaricah. Med lepše dogodke spadajo veselje in sreča v vseh trenutkih, ki sem jih preživela ob koncih šolskih let s sošolci.
2. Mogoče, da šola ni samo knjiga in pa zvezek ter nenehno teženje učiteljev, temveč tudi vsakdanji dogodki v življenju, iz katerih se učimo. Prav tako se šoli ne moreš izogniti in je najboljšo, da se preprosto sprijazniš z njo ter uživaš s sovrstniki in v mladostništvu.
3. Uživate v vsakem trenutku osnovne šole, saj konec še prehitro pride ... 😊

Žiga Gašperič

1. Ko smo šli v Poreč in v Kranjsko Goro.
2. Nič.
3. Da se učijo sproti in se ne zamerijo Nemški in Vrtinki.

Sara Puhek

1. Najbolj so se mi v spomin vtisnile čajanke pri angleščini, zraven katerih smo običajno tudi peli, jedli piškote in se na zabaven način tudi kaj novega naučili.
2. Hmm ... največ stvari sem se naučila pri slovenščini (samostalnik, sklon, glagol, priredja, podredja ...), recimo pri biologiji, ki me pa ni kaj preveč zanimala, pa si nisem kaj preveč zapomnila.

3. Mlajšim generacijam svetujem, da si pri malici vzamejo čas, saj prehitro odhajanje iz jedilnice samo razjezi učitelje, še posebej učiteljico angleščine. In seveda redno delanje domačih nalog, saj se bodo že s tem nekaj naučili ali pa vsaj ponovili snov, ki so se jo naučili pri pouku.

Jani Kastelic

1. Zmaga na atletiki (tek na 1000 m).
2. To, da je treba pri pouku poslušati in da ti potem ostane več časa za kakšen šport ali hobi.
3. Če hočeš kaj doseči, moraš za to garati.

Katja Gorše

1. Prvi šolski dan.
2. Da moram pred njimi skrivati telefon in čigumije.
3. Naj se med sabo razumejo, uživajo in pridno učijo.

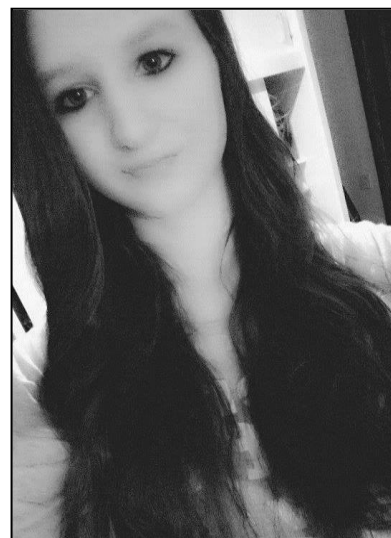

Martin Štefanič

1. Učiteljice.
2. Nič.
3. Bodite pridni in se učite.

Naja Gorše

1. Ure telovadbe, saj smo se pri njih najbolj zabavali.
2. Sodelovanja pri pouku in spoštovanja drugih.
3. Naj se pridno učijo, saj je znanje ključ do uspeha.

Luka Žvab Balant

1. Nemške.
2. Telovadbo.
3. Bodite previdni pred Nemško.

Lea Drab

1. Nenaspanost, izdelovanje seminarских nalog in PPT predstavitev ter športni karton.
2. Da je naše znanje ključ do uspeha.
3. Medsebojno sodelovanje, bodite prijazni drug do drugega, veliko se zabavajte in uživajte.

Klemen Drenovec

1. Kontrolne, preverjanja in razna dela, ki smo jih morali delati v šoli.
2. Angleščino.
3. Delajte naloge in se čim več učite.

Kevin Požek, 8. r., novinarski krožek

TEKMOVANJA IN DOSEŽKI

Dosežke zbrala: Sara Puhek, 9.r., novinarski krožek

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Na tekmovanju iz slovenščine, ki se imenuje po Ivanu Cankarju, lahko sodelujejo učenci od 1. do 9. razreda. V osmem in devetem razredu se učenci lahko uvrstijo na regijsko in nato na državno tekmovanje. Učenci so se zelo potrudili in dosegli kar 16 bronastih priznanj od 1. do 9. razreda.

Mentorice: Razredne učiteljice in Nataša Podhostnik

Kevin Požek (8. r.) in Nina Rogina (9. r.) sta se uvrstila na regijsko tekmovanje. **Kevin Požek** je usvojil srebrno Cankarjevo tekmovanje in se uvrstil tudi na državno tekmovanje ter dosegel **ZLATO Cankarjevo priznanje**.

Mentorica: Nataša Podhostnik

VEGOVO TEKMOVANJE

Na šolskem tekmovanju v znanju iz matematike je bronasto priznanje doseglo 20 učencev. Na državno tekmovanje v Metliki so se uvrstili učenci **Leon Pavlinič** (5. r.), **Klara Markovič** (7. r.) in **Daša Bahor** (8. r.) in vsak je osvojil **SREBRNO Vegovo priznanje**.

Mentorica: Ljiljana Jankovič

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju iz logike so lahko sodelovali učenci od 1. do 9. razreda.

15 učencev je usvojilo bronasto priznanje.

Mentorice: Razredne učiteljice in Ljiljana Jankovič

Na državno tekmovanje so se uvrstile Klara Markovič (7. r.), Daša Bahor (8. r.) in Nina Rogina (9. r.).

Mentorica: Ljiljana Jankovič

ANGLEŠČINA

Na šolskem tekmovanju iz znanja angleščine so sodelovali učenci 9. r.. Žiga Gašperič je dosegel bronasto priznanje.

Mentorica: Julijana Turnšek Heij

ZGODOVINA

Na šolskem tekmovanju so iz znanja zgodovine trije učenci dosegli bronasto priznanje. Nina Rogina (9. r.) in Kevin Požek (8. r.) sta usvojila srebrno priznanje na regijskem tekmovanju, **Kevin Požek** pa se je uvrstil tudi na državno tekmovanje, ki je potekalo v Brežicah, ter dosegel **ZLATO priznanje iz znanja zgodovine**.

Mentorica: Anita Vrtin

GEOGRAFIJA

Na šolskem tekmovanju iz znanje geografije, je letos bronasto priznanje dosegla učenka 7.r..

Mentorica: Anita Vrtin

ATLETIKA

Občinskega tekmovanja iz atletike so se udeležili tudi naši učenci. Jani Kastelic (9. r.) in Matic Matkovič (8. r.) sta tekmovala na teku na 1000 metrov. **Jani Kastelic** je dosegel **1. mesto**, **Matic Matkovič** pa **2. mesto**. **Domen Rožman** (9. r.) je na suvanju krogle dosegel **2. mesto**. Vsi trije so se odlično odrezali in uvrstili na regijsko tekmovanje v Novem mestu. Kevin Požek je dosegel na občinskem tekmovanju 4. mesto v metu vortexa.

Mentor: Srečko Dražumerič

ŠPORTNI KARTON

V tekmovanju za športni karton smo na naši šoli dosegli naslednje rezultate:

1. mesto: **Manca Horvat (1. r.)**
2. mesto: Leon Pavlinič (5. r.)
3. mesto: Nina Patricija Blatnik (5. r.)

Mentor: Srečko Dražumerič

VESELA ŠOLA

Tudi letos je na šoli potekalo tekmovanje iz Vesele šole. Učenci naše šole so se zelo dobro odrezali. Bronasto priznanje je doseglo 7 učencev. Bilo pa je tudi 7 **srebrnih priznanj** na državnem tekmovanju, in sicer **Veronika Gorše (4. r.)**, **Klara Hudelja (5. r.)**, **Kevin Tilen Kuretič (5. r.)**, **Žan Kobetič (5. r.)**, **Leon Pavlinič (5. r.)**, **Klara Markovič (7. r.)** in **Daša Bahor (8. r.)**.

Mentorica: Ivanka Šuštarč

PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK

V bralnem projektu so sodelovali vsi učenci 1. in 2. razreda.

Mentorici: Nada Klobučar in Vesna Marija Frank.

MLADI RAZISKOVALCI

Učenci Kevin Požek (8. r.), Žan Maljevac (9. r.) in Nina Rogina (9. r.) so na gimnaziji Novo mesto predstavili svojo raziskovalno nalogo z naslovom »Belokranjska pitna voda – ogroženo kraljestvo človeške ribice« in dosegli **1. mesto na regijskem srečanju**. Z raziskovalno nalogo so dosegli **bronasto priznanje na državnih ravni**.

Mentorici: Jožica Medvešek Grobovšek, Anita Vrtin

Somentorja: Magdalena Aljančič in Gregor Aljančič

LITERARNI NATEČAJI

ROŠEVI DNEVI

Na literarnem natečaju Roševi dnevi je Jan Perko (8. r.) sodeloval s pesmijo Živa.

Mentorica: Nataša Podhostnik

Z DOMIŠLIJO NA POTEP

Nina Rogina (9. r.) je sodelovala na literarnem natečaju za najboljši spis. Napisala je spis z naslovom Tjašin dnevnik.

Mentorica: Nataša Podhostnik

NAPIŠI NAJLEPŠE PISMO

Pošta Slovenije je ob podpori Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter slovenskih osnovnih šol tokrat prvič sodelovala v projektu. Med prejetimi odličnimi prispevki na temo »Napiši pismo 45-letnemu samemu sebi« je komisija Pošte Slovenije za najlepše izbrala pismo učenke **Daše Bahor (8. r.)** in ga kot najboljši prispevek iz Slovenije (**1. mesto v Sloveniji**) prijavila na letošnjem natečaju Svetovne poštne zveze. Rezultate mednarodnega literarnega natečaja še čakamo.

Mentorica: Nataša Podhostnik

ŽUPANČIČEVA FRULICA

Na šolskem tekmovanju za najboljšega deklamatorja "Župančičeva frulica" so se pomerili učenci 4., 5. in 6. razreda v deklamiranju pesmi Bine Štampe Žmavc. Zmagala sta Klementina Panjan iz 4. razreda in Kevin Tilen Kuretič iz 5. razreda. Udeležila se bosta regijskega tekmovanja.

Mentorici: Ivanka Šuštarich in Katja Banovec

OTROŠKI PARLAMENT

Na otroški parlament na občinski ravni sta se uvrstila Kevin Požek (8. r.) in Žan Maljevac (9. r.). Kevin Požek se je udeležil tudi regijskega otroškega parlamenta v Novem mestu.

Mentorica: Silva Nagode

FIZIKA

Na šolskem tekmovanju sta 2 učenca dosegla bronasto Stefanovo priznanje.

Mentorica: Ljiljana Jankovič

BIOLOGIJA

Na tekmovanju iz biologije so tekmovali učenci 8. in 9. razreda. 7 učencev je doseglo bronasto Proteusovo priznanje. **Kevin Požek** (8. r.) in **Nina Rogina** (9. r.) sta se uvrstila na državno tekmovanje in dosegla **srebrno Proteusovo priznanje**.

Mentorica: Jožica Medvešek Grobovšek

KRESNIČKA

Tudi letos je na naši šoli potekalo naravoslovno tekmovanje Kresnička. 2 učenca sta dosegla bronasto priznanje.

Mentorica: Jožica Medvešek Grobovšek

ČEBELARSKO TEKMOVANJE

Naši učenci so letos sodelovali na 39. državnem tekmovanju mladih čebelarjev, ki je potekalo 7. 5. 2016 v Markovcih pri Ptujju.

EVROPA V ŠOLI

Likovno področje: Na državni nivo tekmovanja sta se uvrstila Anej Kobe (2. r.) in Alja Mar (4. r.). **Anej Kobe** je dosegel **1. mesto v Sloveniji**.

Mentorici: Jasmina Strugar in Ivanka Šuštarč

Dosegel sem 1. mesto v Sloveniji na likovnem natečaju Evropa v šoli

Petek, 13. maj, je bil moj srečen dan. Zjutraj smo šli z avtobusom v Ljubljano. V Pionirskem domu sem dobil diplomo in nagrado za doseženo 1. mesto za svojo sliko, na kateri sem naslikal sebe, ko mamici pomagam pomivati posodo. Na odru smo se slikali vsi nagrajenci. Pridružil se nam je tudi pevec Zlatko, ki nam je zarepal nekaj svojih pesmi. Od pevca Zlatka sem dobil avtogram na roko. Za nagrado si še moram izbrati, v kateri Center šolskih in obšolskih dejavnosti bom šel na aktivne

počitnice za 6 dni. Nagrade sem zelo vesel in že komaj čakam, da bodo počitnice. Naslikal bom še veliko lepih slik in imel razstavo.

Anej Kobe, 2. r.

RAZVEDRILO

VICI

Duhovi

Učiteljica in učenci se pogovarjajo o duhovih.

Učiteljica: »Veste, da duhovi obstajajo?«

Janezek: »A tudi v naši kleti?«

Učiteljica: »Tudi.«

Janezek: »Kaj ste neumni, mi sploh nimamo kleti!!!«

Poslanec

Poslanec gre po ulici in sreča mlado mamico z otrokom.

Otrok pokaže s prstom nanj in reče: »Poslanec, poslanec!«

Poslanec je presenečen in mu reče nazaj: »Kako pa ti veš, da sem jaz poslanec?«

Pa reče mamica: »Saj ne ve, samo R-ja še ne zna izgovoriti!«

Star kruh

Gresta dva klošarja v park, pa prvi vpraša:

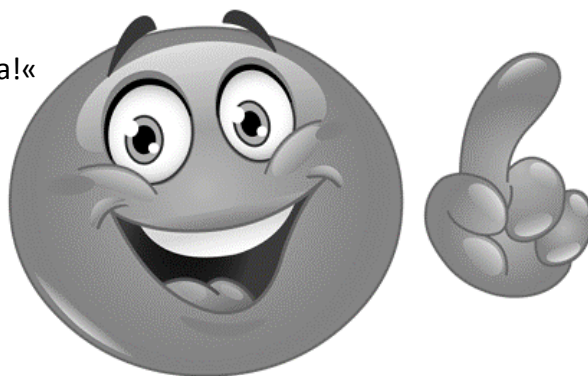
»Imaš zraven star kruh za golobe?«

Pa odvrne drugi: »Ne, jaz jih jem kar brez kruha!«

Črnogorec

Zakaj Črnogorec sedi na plohu pa joka?

Sedel je na žebelj, pa se mu ne da vstati!

Gumbi

Stara gospa pride v trgovino z računalniki.

Prodajalcu reče: »Ta računalnik ima pa veliko gumbov.«

In reče prodajalec: »Da spoštovana gospa, z zadrgami bi zgledal precej neumno.«

Strela

A veste, zakaj se blondinka smeji, ko udari strela?

Ker misli, da jo fotografirajo ...

USODNO VINO

Usodno vino je slovenska romantična serija na POP TV, ki se v izvirniku imenuje *Búrlivé víno*. V času predvajanja je serija na sporedu od ponedeljka do četrтка na začetku ob 20.05, nato pa ob 21.00. Usodno vino, ki sicer po številu epizod sodi med telenovele, je moderna priredba zgodbe o Romeu in Juliji, torej o dveh sprtih družinah in o enem zaljubljenem paru. Zgodba je postavljena v Pomjan. V seriji se bosta za svojo ljubezen borila Nina Dolinar in Martin Rozman. Zaljubila sta se na prvi pogled, a prihajata iz različnih, med seboj sprtih vinogradniških družin Dolinar in Rozman. Slednji so poslovno zelo uspešni vinarji, Dolinarjevi pa odlični vinarji, a na robu stečaja. Nina izve, da Martin prihaja iz vinogradniške družine Rozman, s katero so Dolinarjevi na smrt sprti. Ivan Dolinar je namreč prepričan, da je Martinov oče Stane Rozman kriv za smrt njegove žene, zato te ljubezni pod nobenim pogojem ne odobrava. A tukaj se šele začnejo zaljubljeni ljubezni, sestavljati zgodbe, razkrivati skrivnosti in plesti spletke ...

Glavna igralca sta Nina Dolinar (Inja Zlata) in Martin Rozman (Klemen Janežič).

HOROSKOP

RAK

Bliža se konec šolskega leta, zato se potruži po svojih najboljših močeh in videl boš, da se je izplačalo, saj te čaka noro poletje, polno srečnih, veselih in s soncem obsijanih dni. Moram pa te opomniti, da se tudi malo bolj posvetiš svojim prijateljem in družini, saj jim primanjkuje tvoje družbe.

LEV

V šoli ti gre kar dobro, le če hočeš kaj več, se moraš malo potruditi in malo manj časa preživeti zunaj s prijatelji in se posvetiti še zadnjemu mesecu šole. Kar pa se tiče družine in vseh, ki te imajo radi, te naj ne skrbi, ker nekoliko manj časa preživiš z njimi, saj te razumejo in te imajo vsi še vedno radi. Naj ti pa razkrijem, da te kmalu čaka nova ljubezen, ki ti bo usojena v tvojih najstniških dneh.

DEVICA

Sreča je na tvoji strani, vendar le v tvojem privatnem življenju, uživaš v najstniški ljubezni, zato si nekoliko pozabil na šolske obveznosti. Ne bodi toliko len in se poprimi za šolske knjige, saj je le še slab mesec dni do konca šole oz. poletja, to ti naj bo motivacija, sedaj pa brž za knjige.

TEHTNICA

Bodi malo bolj nasmejan, saj nisi žalosten samo ti, ampak tudi ljudje okoli tebe, ki jim nekaj pomeniš. V šoli si zelo priden in čakajo te zaslužene poletne počitnice, v katerih boš zelo užival in se zelo sprostil. Le pazi na nasmešek, saj bo okolje okoli tebe precej bolj veselo. V prihodnosti pa so vidni tudi novi prijatelji.

OVEN

V tem mesecu boš občutljiv in vreden truda. Potreba po nežnosti in bližini bo narasla, pazi, da ne boš gojil občutkov, ki nimajo nobene veze z resničnostjo.

BIK

Dejanja, s katerimi boš izrazil svojo ljubezen, bodo imela veliko večji odziv, pa še lepše se boš imel.

DVOJČKA

Zavihaj rokave! Zvezde ti pošiljajo svež veter v ljubezni. No, morda pa samo intenzivno spogledovanje. Veliko sreče!

ŠKORPIJON

Bliža se konec šolskega leta in s tem še veliko učenja, da popraviš ocene na bolje. Med poletnimi počitnicami boš na morju srečal ljubezen svojega življenja. Po počitnicah se bosta še vedno srečevala in morda tudi nekega dne poročila.

STRELEC

Zadnji dnevi učenja se odštevajo, ni več veliko do počitnic. Med počitnicami se boš veliko družil s prijatelji in sorodniki. Užival boš na morju ter na Kolpi. Spoznal pa boš tudi nove prijatelje.

KOZOROG

Ne sekiraj se, saj si se to šolsko leto odlično izkazal in si lahko ponosen nase. Starši ti bodo ves tvoj trud poplačali z imenitnimi počitnicami na morju. Tam boš spoznal veliko novih prijateljev ter se zabaval, kot še nikoli. Uživaj, saj si si zaslužil!

VODNAR

To šolsko leto se nisi najbolj potrudil. Tudi sam si razočaran, a ne skrbi, približujejo se počitnice in s tem veliko zabave in novih dogodivščin. Večino svojega časa boš zapravljal s svojimi prijatelji.

RIBI

Zadnje čase si nekam sebi in drugim tečen. Nehaj se že mrščiti in držati, kot bi zajtrkoval limono namesto kosmičev. Če se boš počutil bolje, sprejmi povabilo v kino ali na sok in bo svet takoj lepši!

Sara Puhek, 9. r., Eva Kump, 9. r., in Gal Planinc, 6. r., novinarski krožek

REBUSA

~~SLADO~~ _ _ _

1

T = Č

A

_ _ _ _ _

_ _ _ _ _

100

_ _ _ _ _

UGANKE

Ko dete kriči, ga brž pomiri. Jo vleče in vleče pa nič ne priteče. (Duda)

Polnega mama na mizo postavi, prazen se znajde snežaku na glavi. (Lonec)

Je belo kakor sneg, ga piješ, da boš zdrav, a včasih za posladek narediš kakav. (Mleko)

Tačice hitre in dolga ušesa, le kdo je pokukal izza drevesa? (Veverica)

Klopco leseno vlečem po bregu, jo zajaham in zdrsnem po snegu. (Sanke)

Je šibko pozimi in močno poleti. Prebuja nas zjutraj, nas greje in nam sveti. (Sonce)

Skakalnica sredi obraza je čisto rdeča od mraza. (Nos)

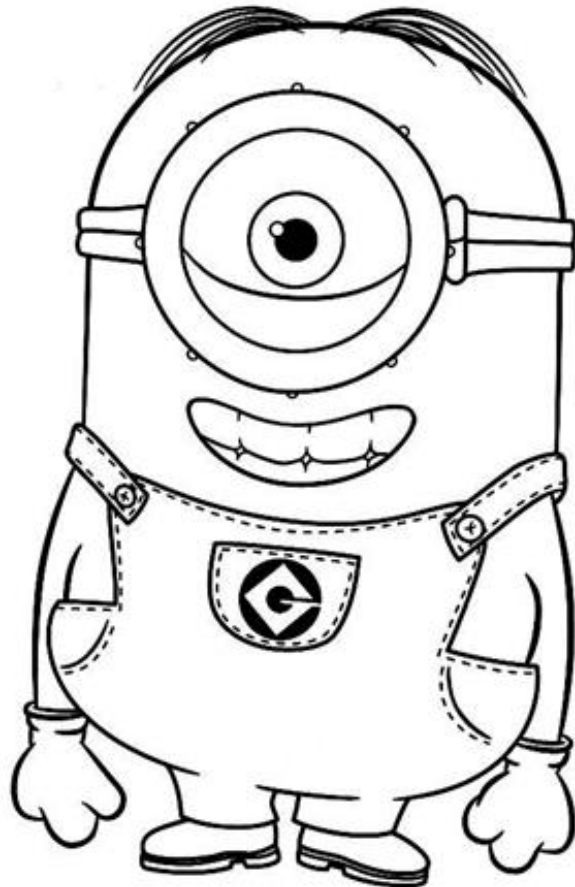

KRIŽANKA

	Manjši konj		Najvišja slovenska gora	Blejska ... rezina				7		
Naš smučarski skakalec Peter	1		5							
					Tekočina iz vulkana	... gre le 1-krat na led				
				Glavno mesto Velike Britanije	3					
				Mednarodna organizacija				Led (angleško)		
Naša država				2					6	
2. prst										
							Najnižja ocena	4		

GESLO							
	1	2	3	4	5	6	7

POBARVANKI

Urednik:

Kevin Požek

Novinarji:

Nina Rogina, Eva Kump, Sara Puhek, Tilen Bebar, Gregor Pupič, Gal Planinc, Kevin Požek

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:

2015/2016

Naklada:

100 izvodov

Tisk:

Tiskarna »Kapušin«, Branko Kapušin s. p.

Oblikovanje in urejanje glasila:

Urednik in mentorica

Avtor slike na naslovnici:

Anej Kobe, 2. r.

Podatki o sliki:

»Mamici pomagam pomivati posodo«

1. mesto v Sloveniji na državnem likovnem natečaju Evropa v šoli

Oblikovanje naslovnice in mentorica slike na naslovnici:

Jasmina Strugar